

MỘT QUAN ĐIỂM CÔNG GIÁO VỀ TÁC PHẨM SỐNG THEO ĐÚNG MỤC ĐÍCH

Tác giả: Lm Joseph M. Champlin

Người dịch: Lm. Minh Anh (Gp. Huế)

Trân trọng giới thiệu “A Catholic Perspective on The Purpose Driven Life” (Một Quan Điểm Công Giáo về Tác Phẩm Sống Theo Đúng Mục Đích), một tập sách đáng tin cậy của một Linh mục Công giáo, Cha Joseph M. Champlin, nói về tác phẩm của Mục sư Rick Warren.

Tập sách 106 trang, Nxb. Catholic Book Publishing Corp., New Jersey, 2006 - với Imprimatur của ĐGM Thomas J. Costello, Tổng Đại Diện giáo phận Syracuse, New York.

Khi viết quyển sách, năm 2006, Cha Joseph M. Champlin đã thi hành tác vụ hơn 50 năm. Ngài thuộc giáo phận Syracuse, New York, là cha sở cựu của Nhà thờ Chánh tòa giáo phận ấy. Hiện nay, ngài giúp mục vụ tại Nhà thờ Đức Mẹ Chỉ Bảo Đàng Lành ở Warners, New York.

Cha Champlin đã du hành hơn ba triệu cây số khắp nước Mỹ cũng như hải ngoại để diễn thuyết về các chủ đề mục vụ. Ngài đã viết hơn 50 quyển sách, với lượng sách đã in ra vượt trên 20 triệu bản, trong đó có quyển *Niềm Vui Phục Vụ Bàn Thờ (The Joy of Being an Altar Server, Resurrection Press)* và quyển *Trọn Đời Có Nhau (Together for Life, Ave Maria Press)*.

Ngài đã mở những khoá tĩnh tâm cầu nguyện dựa trên quyển sách của Mục sư Rick Warren. Sau nhiều khoá tĩnh tâm, mỗi khoá kéo dài 6 tuần lễ, Cha Champlin viết quyển “Một Quan Điểm Công Giáo về Tác Phẩm Sống Theo Đúng Mục Đích”, hướng dẫn độc giả Công giáo, với 6 chương tương ứng với 6 phần của quyển STĐMĐ.

Cái nhìn của Cha Champlin công bằng và thực tế. Sau khi nêu những điểm độc giả Công giáo cần lưu ý và làm sáng tỏ giáo lý Công giáo về điểm đó, ngài còn đóng góp thêm những suy tư và kinh nghiệm của mình cũng như của một số tác giả Công giáo để làm phong phú hỗ trợ cho kinh nghiệm của Mục sư tác giả.

Xin trân trọng giới thiệu phần dẫn nhập.

Một Quan Điểm Công Giáo về Tác Phẩm Sống Theo Đúng Mục Đích

DẪN NHẬP

Mục sư Rick Warren, người sáng lập và là mục tử đầy năng lực của Hội Thánh (nhà thờ/cộng đoàn) Saddleback ở Nam California, có lẽ là người được biết đến nhiều nhất trong giới giáo sĩ hiện nay ở Hoa Kỳ.

Quyển *Sống Theo Đúng Mục Đích* của ông đã phát hành hơn 25 triệu bản và được tờ New York Times liệt vào số những sách bán chạy nhất suốt 130 tuần lễ. Cả hai tạp chí The New Yorker và Fortune cũng đăng nhiều bài dài đặc biệt nói về ông. Tờ Time đăng nhiều hình ảnh mô tả chuyến đi Rwanda của ông và dự án ông vạch cho quốc gia châu Phi này, nơi từng là vùng đất của nạn diệt chủng 1994, có thể đạt tới tự lực tự cường trong vòng 5 đến 7 năm. Một phụ nữ thành phố Atlanta đã khiến cả nước Mỹ lập tức chú ý đến tác phẩm của ông khi bà sử dụng thành công thông điệp cuốn sách để thuyết phục một tên cướp hung dữ ra đầu thú cảnh sát đang khi bà là con tin của y.

Ở một mức độ riêng tư hơn, một người thân của tôi và chồng cô ấy, cả hai thuộc hệ phái Giám Lý, đã dùng cuốn sách như nguồn cảm hứng cho việc tự luyện trường kỳ. Ngoài ra, một người bạn Công giáo của tôi cho biết, quyển *Sống Theo Đúng Mục Đích* đã giúp ích rất nhiều cho cô trong việc hòa hợp với chồng là một người Do Thái.

Là một linh mục Công giáo Rôma, từ hơn 50 năm nay, tôi vẫn thường lướt qua những phim ảnh và những cuốn sách được yêu chuộng như là nguồn tài liệu khả dĩ có thể sử dụng cho việc giảng dạy và viết lách. Sự hiểu kỳ đó đã dẫn tôi đến với quyển sách của Mục sư Rick Warren.

Sau khi đọc quyển sách, tôi tổ chức cho một nhà tĩnh tâm tại địa phương một “Chương trình 6 tuần/40 ngày: Phát Huy Một Cuộc Sống Theo Đúng Mục Đích và Giải Toả Căng Thẳng” dựa trên quyển sách của Rick Warren và quyển sách nhỏ *Slow Down* của tôi. Bốn mươi người ghi tên tham dự các buổi tĩnh tâm và có đến ba mươi người kiên trì đến cùng.

Sáu tháng sau, tại một nhà tĩnh tâm khác, tôi lặp lại kinh nghiệm này. Một con số đáng chú ý, 130 người, ghi tên tham dự các buổi tĩnh tâm và hầu hết đã tham dự đều đặn mỗi đêm.

Mỗi tuần một buổi 90 phút, gồm một khoảng thời gian khá dài dành để cầu nguyện suy niệm Lời Chúa, rồi chia sẻ nhóm, nghe trình bày vắn tắt về những căng thẳng, cộng thêm một giới thiệu khá dài Một Quan Điểm Công Giáo cho một phần trong quyển sách của Rick Warren (Quyển sách có 6 phần - M. A.).

Tập sách này vượt quá những sự kiện ấy. Những suy tư theo quan điểm Công giáo nói trên được mở rộng và liên kết chính xác hơn với cuốn *Sống Theo Đúng Mục Đích*.

Tôi viết tập sách này nhắm đến người Công giáo. Tuy nhiên, tôi hy vọng rằng, những ai quan tâm tới việc nghiên cứu đối chiếu các tôn giáo hoặc tới những đường lối linh đạo hiện hành, đặc biệt từ một nhãn quan Kitô giáo, sẽ tìm được ở đây một số thông tin và cảm hứng.

Khi đọc *Sống Theo Đúng Mục Đích*, hẳn độc giả Công giáo thấy rằng, cách chung, những lời của Mục sư Rick Warren quả là bổ ích cho hành trình tâm linh của họ. Đồng thời, họ cũng có thể gặp phải trên đường một vài lần mu, một vài câu nói hay gợi ý đầy đó của tác giả khiến họ thắc mắc hoặc cảm thấy khó chịu.

Những thắc mắc của họ có thể được tóm lược như sau: Liệu cái điểm đang nói đây có phải là một cách nghĩ, tin và hành động của người Công giáo không? Hội Thánh Công Giáo có nói gì về chủ đề này không?

Tập sách của tôi tìm cách hoàn thành hai mục tiêu: làm sáng tỏ những vấn nạn ấy bằng cách đặt vấn đề và phong phú hoá những lời chỉ dẫn của Rick Warren với một quan điểm Công giáo.

Chương một tập sách của tôi là ví dụ điển hình cho việc làm sáng tỏ đó.

Ngày Thứ Tư, “Được tạo dựng cho cõi đời đời”, Mục sư Rick Warren nói rằng, “Trên thiên quốc, chúng ta sẽ được sum họp với những người thân yêu là các tín hữu” (STĐMĐ., tr. 50). Cũng có thể kể thêm những trích dẫn nằm ngay ở bìa

cứng tập sách *Sống Theo Đúng Mục Đích*. Để làm sáng tỏ điểm ấy tôi lưu ý rằng: “Nơi lời quả quyết ấy, tôi đọc thấy một sự chấp nhận điều mà các nhà giảng thuyết Tin Lành nói chung xem ra vẫn tin và dạy: chỉ những ai mình nhiên nhận Đức Giêsu làm Đấng Cứu Thế mới được nhận lãnh phần thưởng thiên đàng”. Tiếp đến, tôi làm sáng tỏ bằng cách trích dẫn giáo huấn chính thức hiện hành của Hội Thánh Công Giáo vốn đi theo một lối khác.

Về việc *phong phú hóa*, xin đan cử một minh họa quanh khái niệm bốn mươi ngày linh thánh. Trong phần dẫn nhập, “Một Hành Trình Có Mục Đích”, Rick Warren trích dẫn tám ví dụ trong Kinh Thánh để nói lên rằng Thiên Chúa coi bốn mươi ngày như một khoảng thời gian có ý nghĩa tâm linh. Hễ khi nào muốn chuẩn bị một ai cho một mục đích nào đó của Ngài, Đấng Tạo Thành đều lấy 40 ngày để làm công việc đó. Áp dụng vào thực tế, cũng tương tự, khi dành 40 ngày đọc cuốn *Sống Theo Đúng Mục Đích*, độc giả cũng sẽ chuẩn bị và biến đổi đời sống của họ.

Phần *phong phú hóa* nơi chương một tập sách của tôi, dưới tiêu đề “Bốn Mươi Ngày Thánh”, sẽ mô tả chi tiết khái niệm bốn mươi ngày ấy ảnh hưởng thế nào trong việc giữ mùa Chay của người Công giáo.

Để sử dụng tập sách hướng dẫn này cách hiệu quả nhất, tôi đề nghị độc giả đọc theo sát từng ngày của Mục sư Rick Warren cho hết một phần (trong 6 phần - M. A.) của tác phẩm; sau khi đọc xong phần ấy, sẽ đọc chương tương ứng trong tập sách của tôi.

Chẳng hạn, bạn đọc chương “Một Hành Trình Có Mục Đích” (STĐMĐ., tr. 15-19) của Rick Warren, và đọc tiếp bảy ngày của phần “Tôi Sống Ở Đời Này Để Làm Gì?” (STĐMĐ., tr. 21-

77). Sau khi đọc và suy tư nội dung ấy, bạn quay sang đọc chương thứ nhất tập sách của tôi, “Mục Đích Của Tôi Trên Trần Gian”.

Tiếp tục như thế (cả 6 phần - M. A.) cho đến hết quyển sách 40 ngày của Rick Warren.

Theo như tôi chứng kiến nơi những cuộc tĩnh tâm sáu tuần nói trên đây, việc cùng thực hành công việc này trong một nhóm sẽ nâng cao chất lượng của tiến trình và sẽ rất hiệu quả.

Khi đọc *Sống Theo Đúng Mục Đích*, độc giả Công giáo nào gặp phải một trong những lần mu trên đường đi, thì nên ghi chú lại đâu là vấn đề và nó dấy lên ở đâu. Tiếp đến, hoặc họ có thể mở ngay phần khai sáng trong tập sách của tôi để xem vấn đề đã được giải quyết ở đó chưa, hoặc cũng có thể đợi đến khi đọc xong cả bảy ngày mới nhìn lại những lần mu đã đánh dấu và lúc ấy, mới quay sang tập sách của tôi để tìm sự khai sáng.

Ngày nay, có thể dân chúng ít lòng đạo hơn, cụ thể là ít người đi nhà thờ đều đặn và ít người tham gia các hội đoàn chuyên biệt; thế nhưng, một điều không thể nghi ngờ là đang có một cơn đói tâm linh ngày càng tăng mạnh. Càng lúc càng có nhiều người quan tâm đến việc cầu nguyện và đời sống tâm linh, quan tâm đến Thiên Chúa và đời sống vĩnh cửu, đến việc tìm kiếm hạnh phúc nội tâm và mục đích tối hậu của cuộc sống trên trần gian này.

Thành công không thể tin được của cuốn sách của Rick Warren là bằng chứng hiển nhiên về điều đó. Những khoảnh khắc sáu mươi giây thư giãn của tôi trên đài truyền thanh, “Những Gọi Ý Tâm Linh Để Giải Toả Căng Thẳng Cho Ngày

Sống Của Bạn” luôn kết luận bằng câu hỏi nhỏ: “Có thể bạn đã thử với mọi chuyện, sao không thử với Thiên Chúa?”, thế mà lại rất được quần chúng yêu chuộng, cũng nói lên cơn đói đó.

Hơn thế nữa, nói về những con số và sự nhiệt tình của người tham dự ở những khoá tĩnh tâm tôi tổ chức về “Phát Huy Một Cuộc Sống Theo Đúng Mục Đích và Giải Toả Căng Thẳng” cho thấy những ước vọng sâu xa của họ về việc cầu nguyện, suy niệm hoặc suy tư cũng như về đời sống nội tâm.

Trong nhiều năm, suốt nửa đầu của thế kỷ trước, và thậm chí sớm hơn, phần lớn người Công giáo đều thuộc lòng câu trả lời của câu hỏi “Tại sao Thiên Chúa tạo nên bạn?” - “Thiên Chúa tạo nên tôi để tôi nhận biết, yêu mến và phụng sự Ngài trong thế giới này và hưởng hạnh phúc với Ngài ở đời sau”.

Mục đích của chúng ta là: bước theo Chúa Giêsu, ở đây, trên trần gian này, và sống với Đức Kitô trên thiên quốc.

Mục sư Rick Warren tin rằng, việc dõ theo cuốn sách của ông trong 40 ngày sẽ tác động và biến đổi cuộc sống một con người. Cũng thế, tôi hy vọng và cầu nguyện rằng, tập sách nghiên cứu hướng dẫn của tôi cũng sẽ trợ lực cho những người khác, cách riêng cho các tín hữu Công giáo trong tiến trình biến đổi đó.

Lm. Joseph M. Champlin

Nhà thờ Đức Mẹ Chỉ Bảo Đàng Lành

Warners, New York

Mùa Chay 2006.

Tác giả: *Lm. Joseph M. Champlin* (Người dịch: Lm. Minh Anh (Gp. Huế)).

CHƯƠNG I

MỤC ĐÍCH CỦA TÔI TRÊN TRẦN GIAN

*(Rick Warren, STĐMĐ., “Một Hành Trình Có Mục Đích” trang 15-19;
“Tôi Sống Ở Đời Này Để Làm Gì?” Ngày 1-7)*

Giáo huấn và thực hành của Hội Thánh Công Giáo trùng khớp với một vài phần trong thông điệp của Rick Warren ở cuốn sách *Sống Theo Đúng Mục Đích* của ông, đồng thời cũng có vài điểm va chạm. Tuy nhiên, tương đồng thì nhiều hơn bất đồng.

Chương này và những chương kế tiếp sẽ đưa ra một cái nhìn của Hội Thánh Công Giáo trên ấn bản của Rick Warren. Nó sẽ xác nhận và phong phú hoá những phần mà cả hai phía xem ra trùng khớp. Nó cũng sẽ giải thích và làm sáng tỏ những điểm mà xem ra hai bên có vẻ va chạm.

Những Khác Biệt và Những Minh Định

*** Quan Phòng và Tự Do**

Trong cuốn sách của mình, Mục sư Rick Warren nhấn mạnh rằng, Thiên Chúa có một kế hoạch chính xác cho mỗi người chúng ta, “Thiên Chúa đã vạch vẽ từng chi tiết cho thân thể bạn”. Ông nói, Thiên Chúa định liệu cho ngày sinh, ngày tử, nơi sinh, nơi sống của chúng ta. Ông cho rằng, mọi yếu tố trong cuộc đời chúng ta là cái làm nên kế hoạch và mục đích của Thiên Chúa dành cho chúng ta. Tuy nhiên, ông nhận thức rất rõ rằng, Đấng Tạo Thành đã tính trước những sai phạm và tội lỗi của con người (Ngày 2).

Mặt khác, người Công giáo, vật lộn để quân bình niềm tin của mình vào sự quan phòng yêu thương của Thiên Chúa và vào tự do, quà tặng Ngài ban cho con người. Chúng ta đón lấy thách đố đó như một mầu nhiệm, như một khía cạnh thần thiêng vốn không bao giờ hiểu được trọn vẹn trong cuộc đời này.

Làm sao một Thiên Chúa siêu việt hằng ở với chúng ta, dẫn dắt, bảo vệ chúng ta lại có thể lùi bước, dung túng và trân trọng tự do của chúng ta để rồi đặt ra bao lựa chọn mà chúng ta phải đối mặt trong cuộc đời này?

Sự hòa quyện nhiệm mầu giữa quan phòng và tự do trở nên khó hiểu nhất vào thời điểm khi các tai họa xảy ra - khi một đứa bé bất chợt rơi xuống từ một toà nhà năm tầng và chết đi, khi một người phải thương vong vì một anh tài xế say rượu, khi những tay khủng bố đâm hai chiếc máy bay vào Toà Nhà Tháp Đôi của thành phố New York.

Cuộc tấn công ngày 11.9 làm cho người Mỹ càng chăm chú hơn vào vấn đề gai góc này. Một số người kêu lên, “Làm sao Thiên Chúa có thể làm điều ấy? Sao Thiên Chúa lại để cho điều ấy xảy ra?” Cha mẹ của đứa trẻ xấu số và gia đình của nạn nhân chết vì tai nạn xe cũng như bao người khác phải sống sờ sờ bởi những biến cố đen tối tương tự có thể đặt ra cũng những câu hỏi đó.

Câu trả lời khi cho đây là một phần trong kế hoạch của Thiên Chúa; hoặc một Thiên Chúa nhân lành đang triệu hồi con người về hầu như chẳng an ủi chút nào những ai đang u buồn và xem ra nó cũng không chính xác về mặt thần học.

Có lẽ sẽ đúng hơn khi tưởng tượng Thiên Chúa đang nói rằng: “Tai họa 11.9 không dính dự gì trong chương trình của Ta. Lẽ ra Ta có thể ngăn chặn thảm họa này, nhưng khi làm vậy, Ta đã lấy mất tự do nơi con người, lấy mất khả năng yêu thương hay thù ghét để nó chọn lựa giữa điều thiện và điều ác. Vậy mà, một khi con người đã chọn lựa và biến cố đã xảy ra, Ta sẽ rút điều lành từ điều dữ, lấy ánh sáng từ bóng tối. Và Ta ở gần những con tim tan vỡ, những ai đang cạn kiệt tinh thần, hầu ban cho họ sức mạnh, can đảm và an ủi”.

*** Ai Sẽ Được Cứu Độ?**

Có lẽ khác biệt sâu sắc nhất giữa những gì Rick Warren nêu ra trong cuốn sách của ông và những gì Hội Thánh Công Giáo dạy là vấn đề ơn cứu rỗi. Ai sẽ được cứu rỗi? Ai sẽ lên thiên đàng?

Tác giả hứa hẹn, “Trên thiên quốc, chúng ta sẽ được sum họp với những người thân yêu là các tín hữu”. Như tôi đã chỉ ra trong phần Dẫn Nhập, “Ở lời quả quyết ấy, tôi đọc thấy một sự chấp nhận điều mà các nhà giảng thuyết Tin Lành nói chung xem ra vẫn tin và dạy: chỉ những ai mình nhiên nhận Đức Giêsu làm Đấng Cứu Thế mới được nhận lãnh phần thưởng thiên đàng” (Ngày 4).

Giáo huấn chính thức hiện hành của Hội Thánh Công Giáo đi theo một lối khác.

Khoảng nửa thế kỷ trước, Cha Leonard Feeney, một Linh mục trở lại từ Tân Anh giáo cho rằng, chỉ những ai thực sự là chi thể của Hội Thánh Công Giáo mới được cứu rỗi và vào thiên đàng. Câu Latin “*Extra ecclesiam nulla salus*”, “Ngoài

Hội Thánh không có ơn cứu rỗi” tóm tắt lập trường của ngài. Ngài mạnh mẽ biện hộ và giảng dạy ý tưởng đó và được nhiều người ủng hộ. Cuối cùng, Toà Thánh bác bỏ quan điểm của ngài và ra lệnh ngài rút lại cũng như ngưng giảng dạy điều ấy.

Bản toát yếu hiện hành nhất về giáo huấn chính thức của Hội Thánh là sách Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo. Vang vọng giáo huấn của Công Đồng Vaticanô II bốn mươi năm về trước, một đoạn văn gọn đã tóm kết lập trường hiện nay của Hội Thánh về vấn đề “Ai sẽ được cứu rỗi?”. Đang khi không phủ nhận tầm quan trọng và giá trị việc thừa nhận Hội Thánh và Đức Giêsu là Chúa, Hội Thánh vẫn cho rằng, cửa thiên đàng rộng mở cho tất cả mọi người, đó là những ai trung thành bước theo ánh sáng mà Thiên Chúa đã soi chiếu tâm hồn họ.

Vì Đức Giêsu đã chết cho mọi người, và vì mọi người thực ra, được kêu gọi nên một và có cùng một định mệnh, định mệnh thần linh, thì chúng ta phải xác tín rằng, chính Thánh Thần trao tặng cho tất cả mọi người khả năng đồng hành trên con đường đến với Thiên Chúa, nghĩa là cùng tham dự vào mầu nhiệm Phục Sinh. Những ai không biết đến Tin Mừng của Đức Kitô và Hội Thánh của Ngài nhưng lại tìm kiếm chân lý và thi hành ý muốn của Thiên Chúa theo cách thức họ hiểu biết về thánh ý Ngài vẫn có thể được cứu rỗi. Điều đó có thể giả thiết rằng, những người đó *ước ao lãnh nhận Bí tích Rửa tội một cách rõ ràng* nếu họ biết trước sự cần thiết của nó (Mục 1260).

Xác Nhận và Phong Phú Hoá

*** Bốn Mươi Ngày Thánh**

Mục sư Rick Warren thường trích dẫn những ví dụ lấy từ Kinh Thánh, qua đó, những cá nhân hoặc những nhóm người được biến đổi nhằm chuẩn bị cho một biến cố thánh

thiêng độc đáo nào đó trong chương “Một Hành Trình Có Mục Đích”.

Như Mục sự cộng đoàn Saddleback nhận xét, 40 ngày có một ý nghĩa đặc biệt trong Kinh Thánh. Noe trải qua 40 ngày trong tàu và Môisen 40 ngày trên núi Sinai; Thiên Chúa cho Ninivê 40 ngày để thay đổi; Đức Giêsu chuẩn bị cho sứ vụ công khai của Ngài bằng 40 ngày cầu nguyện và ăn chay trong hoang địa; và sau phục sinh, Ngài tiếp tục biến đổi môn đệ của Ngài trong 40 ngày cho đến lúc Ngài về trời cùng Chúa Cha.

Với người Công giáo, mùa Chay cũng có tầm mức như thế. Chúng ta có được con số 40 khởi đầu Thứ Tư Lễ Tro đến Lễ Phục Sinh, trừ ra những ngày Chúa Nhật. Ngày Chúa Nhật mang ý nghĩa cử hành hân hoan biến cố Phục Sinh hơn là việc thanh luyện linh hồn mang tính thống hối. Quả vậy, một vài đáng bậc đề nghị chúng ta tạm ngưng những việc hy sinh mùa Chay vào những ngày Chúa Nhật rồi lại giữ chúng vào các ngày thứ Hai. Bằng cách đó, mỗi tuần, chúng ta gọi lại cho mình cuộc chiến thắng của Đức Giêsu trên tội lỗi và sự chết, và rồi, khởi sự lại, bắt đầu một tuần mới cho việc thực hành thống hối.

Mục đích chung của việc cầu nguyện, ăn chay và làm việc bác ái trong mùa Chay gồm hai phần: trước hết, nhằm chuẩn bị nghi thức nhập đạo để lãnh nhận Bí tích Rửa tội (cho người trưởng thành gia nhập Hội Thánh) hoặc làm mới lại những lời hứa của Bí tích này (cho những người đã là chi thể của Hội Thánh); thứ đến, để đi vào cuộc khổ nạn của Đức Kitô cách sâu xa hơn. Phần đầu của mùa Chay tập trung vào những khía cạnh của Bí tích Rửa tội; phần sau của mùa này tập trung vào sự đau khổ của Đức Giêsu.

*** Các Hội Thánh Tin Lành Lớn hay Đa Năng**

Charles Truehart, một phóng viên phái Giám Lý, dành một năm để nghiên cứu một vài “Hội Thánh Tin Lành có thể

phục vụ số tín đồ hơn 2,000 người về mọi mặt” ở Mỹ. Bài tiểu luận ông viết cho nguyệt báo Atlantic Monthly đã mô tả một vài yếu tố chung cho tất cả những cộng đoàn này: bãi đậu xe rộng lớn, quang cảnh hấp dẫn, tầm nhìn rõ ràng, các phòng tắm sáng sủa, hiếu khách, thánh ca quen thuộc, giảng dạy thực tế và rất nhiều nhóm giúp chữa trị các vấn đề thực tế cho thành viên chẳng hạn như những người nghiện ngập hoặc những thách đố hôn nhân.

Không nghi ngờ, cộng đoàn Saddleback bao hàm những tố chất này; nhưng Mục sư Rick Warren đã phát động và phát triển cộng đoàn tín hữu đồng đảo của mình (22,000 thành viên) qua các nhóm nhỏ khi họ gặp nhau mỗi tuần để cầu nguyện, chia sẻ Lời Chúa và thảo luận.

Một chiều kích ấn tượng của cộng đoàn Saddleback và kế hoạch của Rick Warren là sự quan tâm đến những người đang gặp khó khăn tại cộng đoàn này và cả ở ngoại quốc. Chẳng hạn, nhân sự và những khoản tiền cứu trợ lớn đã và đang được trao tặng để giúp đỡ những nạn nhân của cơn bão Katrina và nạn nghèo đói ở Phi châu.

Một vài giáo xứ Công giáo nhìn xa trông rộng cũng đã thực hiện một số phương pháp mục vụ thành công này đều gặp rất nhiều giới hạn bởi những lý do thực tế. Đối với những cộng đoàn lớn thì cộng đoàn nào mới lập, rộng rãi, ở vùng ngoại ô sẽ có nhiều cơ may hơn để áp dụng một số phương pháp này. Bên cạnh đó, sự thiếu hụt các linh mục khiến các giáo xứ gắn bó với nhau hơn, từ đó dẫn đến việc xây dựng một cộng đoàn đồng đảo biết chăm sóc cho những đơn vị nhỏ hơn. Nhìn vào kiểu mẫu của những cộng đoàn đa năng anh em, những người lập kế hoạch đó hy vọng rằng, các cộng đoàn Công giáo cũng làm được như thế. Chúng ta còn phải chờ xem liệu những thử nghiệm đó có thành công hay không.

Nói chung, giới lãnh đạo Công giáo thán phục với cả lòng kinh ngạc lẫn nghi ngại về sự lớn mạnh và sức sống đáng chú ý của những cộng đoàn lớn như Saddleback, vì biết rõ

một số thành viên của cộng đoàn này trước đây là người Công giáo.

*** Nhiều Bản Dịch Kinh Thánh**

Xuyên suốt cuốn sách của mình, Rick Warren trích dẫn Kinh Thánh từ khoảng 15 bản dịch Kinh Thánh khác nhau. Học giả hiện đại ngày nay dịch Kinh Thánh từ những cổ ngữ. Một số bản dịch được người Công giáo chấp nhận và sử dụng. Bản phổ thông nhất là “*The New American Bible*” được dịch từ những cổ ngữ với việc sử dụng có cân nhắc tất cả những nguồn tài liệu cổ”, và được các Giám mục Hoa Kỳ chấp nhận.

Tuy nhiên, các buổi thờ phượng của người Công giáo, cách riêng là Phụng vụ Thánh Thể hoặc Thánh lễ, lại phải dùng một bản dịch riêng cho các bài đọc trong Sách Các Bài Đọc đã được các Giám Mục Hoa Kỳ và thẩm quyền của Tòa Thánh phê chuẩn. Đang khi người Công giáo tự do sử dụng các bản dịch khác cho việc đọc hoặc nghiên cứu Kinh Thánh riêng, thì tuần này sang tuần khác, theo một chu kỳ ba năm, họ lắng nghe các trích đoạn Kinh Thánh trong Sách Các Bài Đọc.

Trong thập niên qua, vẫn có nhiều tranh luận khá mạnh mẽ trong Hội Thánh Công Giáo về lối dịch thuật của Sách Các Bài Đọc chính thức. Những tranh luận ấy, một mặt, xoay quanh việc sử dụng ngôn ngữ bao quát sao cho dễ hiểu hơn; mặt khác, là giá trị tương đối của việc dịch từ chương bản gốc tiếng Latin theo câu chữ chứ không dịch theo ngôn ngữ mang tính đương đại hơn.

*** Sản Phẩm Chứ Không Phải Là Tù Nhân Của Quá Khứ.**

Rick Warren nhấn mạnh rằng “Thiên Chúa thành thạo trong việc cho con người làm lại một khởi đầu tươi mới” hoàn toàn trùng khớp giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo về lòng

thương xót của Đức Giêsu như Đấng Cứu Độ và là lời hứa của Thiên Chúa quan tâm đến những gì cần thiết mai ngày cho chúng ta (Ngày 3). Nhiều vị linh hướng thường đưa ra lời khuyên thực tế này cho những ai đến với mình: “Hãy đặt quá khứ vào lòng thương xót của Thiên Chúa, hãy đặt tương lai vào sự quan phòng của Ngài và hãy sống giây phút hiện tại một cách tràn đầy”.

Tội lỗi

Như Rick Warren nói rõ, chúng ta là những sản phẩm, chứ không phải là những tù nhân của quá khứ.

Hơn ba mươi năm qua, tôi tổ chức những cuộc tĩnh tâm hay truyền giáo hằng năm cho các cộng đoàn giáo xứ đó đây trong nước. Họ bắt đầu với một bài giảng trong tất cả các Thánh lễ cuối tuần và theo sau là ba buổi tối gặp gỡ. Sứ điệp tối thứ Bảy và sáng Chúa Nhật tập trung vào đề tài “Không đau thương thì không gặt hái”: Tội lỗi và Sai phạm, Tha thứ và Bình an”. Sau khi chứng minh sự cần thiết và bản chất có ý nghĩa lành mạnh của tội lỗi bằng rất nhiều ví dụ, tôi mô tả tội thật và tội giả, minh họa nỗi đau sâu xa mà tội gây nên cùng với sự cần thiết tất yếu được Thiên Chúa tha thứ và chữa lành. Tiếp đến, bài giảng tìm cách xây dựng một hình ảnh yêu thương nơi Đức Giêsu, Đấng Cứu Độ, Đấng thể hiện lòng thương xót của Thiên Chúa, một lòng thương xót vốn có thể vừa tha thứ tội lỗi vừa chữa lành tâm hồn chúng ta qua lời nói và việc làm của Ngài. Bài giảng cũng trình bày Bí tích thống hối, hoà giải hoặc xưng thú của Hội Thánh Công Giáo như một lời mời gọi.

Sứ điệp nói đến hiện tại, nhưng với một số ít những ai đang mang lấy gánh nặng tội lỗi và sai phạm, đôi khi trong nhiều năm, nó lại tác động một cách đặc biệt. Những phản ứng tích cực cho lối trình bày này thật đáng khích lệ.

Lá thư này là một minh họa khá xúc động:

Con cảm thấy buộc phải viết ra một đôi dòng để nói với cha về những đổi thay xảy đến trong đời con. Có thể cha không còn nhớ con, nhưng một vài tuần trước đây, sự cầu bầu của cha với Chúa đã thay đổi cuộc đời con. Con đã phải mang gánh nặng tội lỗi hơn năm mươi năm và tuân tĩnh tâm đã mang cho con sức mạnh và can đảm để lãnh nhận Bí tích Hoà giải. Con đã cầu nguyện rất rất nhiều để có thể làm điều đó, để cất đi nỗi đau và tội lỗi con cảm nhận - và Chúa đã dẫn con đến với cha và cuộc tĩnh tâm. Cuộc sống con đã thay đổi. Con cảm thấy bình an và gần Chúa hơn. Xin Chúa chúc lành cho cha và công việc tốt lành cha đang làm nhân danh Ngài. Cha mãi mãi ở trong lời cầu nguyện của con.

Giận hờn

Tất cả chúng ta đều mang thương tích hoặc bị tổn thương trong quá khứ bởi lời nói, việc làm hoặc bị ai đó bỏ rơi. Điều đó có thể tạo nên giận hờn, hay tặc hờn, thù ghét. Chừng nào chưa giải tỏa những thái độ hay cảm xúc nội tâm này, chúng ta sẽ không bao giờ có được bình an sâu lắng. Hơn thế nữa, Rick Warren bảo rằng, bằng cách ấy, chúng ta có thể bị oán hờn hay giận dữ thúc đẩy.

Thật không may, như một máy hát, tâm trí chúng ta có xu hướng mở lại những biến cố hay những cảm nghiệm đau lòng vốn làm tỉnh dậy những cảm nhận bên trong này. Tập trung vào giây phút hiện tại, và chủ động hướng tâm trí khỏi quá khứ có thể xua tan cái tiêu cực, giúp chúng ta có khả năng tiến về phía trước với sự thanh thản và có đích hướng.

Dứt bỏ

Tại một khoá với hơn 100 người thảo luận cuốn *Sống Theo Đúng Mục Đích*, một vài người nói rằng, giáo huấn của

cuốn sách nói đến việc ít ràng buộc với đời này, lúc này để tập trung nhiều hơn vào vĩnh cửu đời sau tạo nên một tác động tức thời trên cuộc sống của họ. Cách riêng, một người thấy rất hữu ích ở câu chuyện chiếc cúp quần vợt của James Dobson - vốn được trưng bày ở phòng chiến tích của nhà trường, nhưng vài năm sau đó, trong cuộc tái thiết trường, đơn giản là nó được dọn đi và ai đó đã ném vào sọt rác (STĐMĐ. tr.44).

* Tập Trung Vào Vĩnh Cửu

Về nét tương tự thì việc vị Mục sư Saddleback này nhấn mạnh đến khát vọng bất tử của con người và dự định của Thiên Chúa cho tương lai trường cửu của chúng ta song song gần gũi với giáo huấn và thực hành của Hội Thánh Công Giáo (Ngày 4). Rick Warren nói, “Tự bẩm sinh, bạn đã có bản năng khao khát bất tử” tương phản với thời gian ngắn ngủi tương đối của chúng ta trên trần gian với niềm hy vọng chúng ta “sẽ sống mãi trong cõi đời đời”.

Đức Ông Lorenzo Albacete, Linh mục, nhà giáo dục và người phụ trách chuyên mục tờ báo New York Times, trong cuốn sách “*God at The Ritz: Attraction to Infinity*” của ngài, thường xuyên lưu ý rằng, trái tim con người khao khát cái muôn thuở, vĩnh cửu và bất tử. Hơn thế nữa, những lễ nghi của Hội Thánh Công Giáo từ phép Rửa tội cho đến lễ an táng và liên tục ở giữa hai biến cố đó đã không ngừng nói lên rằng, ân sủng cho phép chúng ta hưởng nếm trước thiên đàng và một lời hứa về sự sống đời đời sẽ đến.

Chương này, nói đến phần thứ nhất của cuốn *Sống Theo Đúng Mục Đích*, cho thấy rằng, Hội Thánh Công Giáo hoàn toàn đồng ý với nhiều giáo huấn của Mục sư Rick Warren. Tuy nhiên, nó cũng trình bày khái quát cái nhu cầu hay ít nữa cho thấy cái lợi ích khi có một cái nhìn của Hội Thánh Công Giáo về một vài điểm trong cuốn sách của Rick Warren.

CHƯƠNG II

TÌNH BẰNG HỮU VỚI THIÊN CHÚA

(Rick Warren, STĐMĐ., Mục Đích 1:
“Bạn Được Tạo Dựng Cho Niềm Vui Của Thiên Chúa” Ngày 8-
14)

Như trong chương đầu tiên, chúng tôi đưa ra một số minh định ở những nơi có sự khác biệt giữa giáo huấn của Rick Warren trong *Sống Theo Đúng Mục Đích* và nhãn quan của Công giáo về cùng các vấn đề. Tiếp đến, nơi nào có sự tương đồng, tôi sẽ đưa ra lời xác nhận và mở rộng những quan điểm đó dựa trên những giáo thuyết và thực hành của Hội Thánh Công giáo.

Những Khác Biệt và Những Minh Định

***Một Thiên Chúa Không Thay Đổi**

Mục sư Rick Warren nhấn mạnh bản tính bất biến của Thiên Chúa, một Thiên Chúa toàn năng, nhân từ và yêu thương chú tâm đến mọi chi tiết cuộc đời chúng ta; Ngài đang điều khiển và có một dự định cho cuộc đời chúng ta cũng như sẽ cứu độ chúng ta (Ngày 14).

Những chân lý đó trở nên hiện thực với tôi vào một đêm tăm tối ở tu viện Biển Đức thuộc bang New York. Sau một sự kiện đặc biệt khó khăn và thử thách trong đời, tôi đã đến đó để thăm đức viện phụ khôn ngoan và uyên bác mà tôi quen biết. Sau khi nghe những vấn đề gai góc của tôi, ngài chỉ đơn giản

nhận định, “Tình yêu Thiên Chúa dành cho chúng ta thì vĩnh hằng”. Không một lời khuyên hay lời an ủi dài dòng nào. Chỉ một lời xác nhận dịu dàng nhưng cương quyết về tình yêu không thay đổi mà Đấng Tạo Hóa dành cho chúng ta.

Tuy nhiên, một màu nhiệm cần được trải nghiệm đi vào cuộc thảo luận. Ở điểm này, chúng tôi suy gẫm về Đức Giêsu, Con của Đức Maria, Đấng đã khóc đôi lần, cảm thấy bực bội vào những lần khác và đã cảm nhận nỗi buồn trong Vườn Ôliu. Tuy nhiên, là Con Thiên Chúa, Ngài cũng đã đi trên nước, chữa lành kẻ yếu đau và làm cho kẻ chết chỗi dậy. Chúng ta không bao giờ thấu hiểu trọn vẹn màu nhiệm Đức Kitô đó với nhân tính và thiên tính trọn vẹn của Ngài.

Ở đây, kết luận thực tiễn được rút ra. Chúng ta không cầu xin thay đổi Thiên Chúa, Đấng không đổi thay, nhưng cầu xin để thay đổi chính chúng ta hoặc để chúng ta được thay đổi.

***Đức Maria**

Như người Công giáo, tín đồ Hồi Giáo và Do Thái Giáo cùng chia sẻ niềm tin trong việc thờ phượng chung hằng tuần hay trong việc cầu nguyện riêng tư mỗi ngày, nên dường như họ đã có chung quan điểm ngay từ đầu và ngày càng tăng về Đức Maria, Mẹ Chúa Giêsu.

Có lẽ những người lãnh đạo Sêmit đã không nói rõ việc thừa nhận Đức Maria, nhưng sự kiện Đức Maria là một thiếu nữ Do Thái, và chắc hẳn rất chính thống trong việc sống đạo của ngài lại đặt nền tảng cho những thảo luận hỗ tương về tính tương đồng khả thi này.

Trong cuốn *Mary Through The Centuries*, Jaroslac Pelikan, giáo sư sử học đại học Yale, nhận định rằng: Maria là tên gọi thường được nhắc đến nhiều nhất trong thế giới Tây

phương. Hơn nữa, ông xác nhận rằng: Maria đã được miêu tả trong nghệ thuật và âm nhạc nhiều hơn bất cứ phụ nữ nào khác trong lịch sử.

Với người Hồi giáo, Mary (“Maryan”) là tên gọi phụ nữ duy nhất được đề cập trong kinh Qur’ân hay Koran. Ngoài ra, chương 19, một trong những chương dài nhất của kinh Koran, mô tả khá chi tiết về việc các thiên thần truyền tin cho Đức Maria vốn giống với trình thuật Tin Mừng Luca 1, 26-38.

Các vị khách thiên thần đã nói, “Thiên Chúa đã chọn bà và làm cho bà trở nên tinh tuyền và cao trọng hơn mọi người nữ... Danh Ngài là Messiah, Giêsu con của Maria”.

Hiện nay, nơi những người Kitô hữu, có một sự thay đổi lớn về lòng tôn kính Đức Maria.

Các Kitô hữu Công giáo Rôma luôn tôn kính Đức Maria là Mẹ Đức Giêsu, Con Thiên Chúa. Dù thừa nhận ngài chỉ là phàm nhân, không mang thiên tính, họ vẫn dâng lên ngài lời cầu xin quen thuộc này, “Thánh Maria, Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con”.

Những người Tin Lành chính thống tiếp tục khước từ tước hiệu “Mẹ Thiên Chúa” của Đức Maria lẫn hình thức sùng kính anh em Công giáo dành cho Ngài. Nhưng trong thời gian gần đây, ngày càng có nhiều vị lãnh đạo trong các giáo phái này bắt đầu đưa Đức Maria vào truyền thống đạo đức của mình. Tuy nhiên, việc tiếp cận của họ chỉ xem Đức Maria như là thánh nữ Maria, một người nữ thánh thiện đáng bắt chước chứ không phải làm Đấng trung gian cầu bầu cùng Đức Giêsu con của mình cho chúng ta.

Mục sư Rick Warren có thể nằm trong số đó. Ông dạy rằng, “Thiên Chúa đã chọn Đức Maria làm Mẹ Đức Giêsu, không vì tài năng, giàu có hay xinh đẹp, nhưng vì Đức Maria đã hoàn toàn phó thác cho Ngài” (Ngày 10).

Lòng yêu mến Đức Maria hồi sinh nơi một số người Công giáo vốn đã lớn lên với lòng sùng kính ngài cách mạnh mẽ, rồi từ bỏ nó trong những năm “giác ngộ” nhưng lại quay lại sùng kính ngài trong quãng đời còn lại.

Mary Gordon, tiểu thuyết gia lừng danh, nói về việc “Giải hòa với Đức Maria” trong bài báo có nhan đề *Commonweal* (1/15/82). Tác giả ước ao giải hòa với Đức Maria khi bà trở nên đứng tuổi hơn, đặc biệt khi bà cảm nhận thiên chức làm mẹ lần đầu tiên. Đối với Gordon, giờ đây, Đức Maria là mẫu gương “trong trắng, đau khổ và vinh quang” cho bà, và tiểu thuyết gia ấy nay có thể gắn bó với hình ảnh của mẹ Đức Giêsu.

Sally Cunneen, biên tập viên một tờ báo thần học và là tác giả của tác phẩm *In Search of Mary*, viết cho *Tạp Chí Notre Dame* (12/81), nhận định rằng: hình ảnh “quý bà đáng yêu mặc áo màu xanh” nơi Đức Maria dường như xa rời thực tế những năm đầu đời của bà, và như nhiều người Công giáo khác, bà giấu kín tràng hạt của mình.

Thế mà, hiện thời, bà Cunneen tin rằng, cũng chính những con người đó “đã bắt đầu thấy mẹ Đức Giêsu có một vai trò quan trọng trong đời sống thực tiễn của họ hơn là họ tưởng. Giờ đây, thật cần thiết để có một sự hiểu biết mới mẻ về Đức Maria, một sự hiểu biết vốn cho phép chúng ta chạy đến cùng Ngài”.

Nơi kinh *Magnificat*, Cunneen và một số người khác đã khám phá Đức Maria là một phụ nữ quyết đoán, biết quan tâm đến công bằng xã hội. Các cụm từ trong lời kinh đó, “Chúa hạ bệ những ai quyền thế, Ngài nâng cao mọi kẻ khiêm nhường... Kẻ đói nghèo Chúa ban của đầy dư, người giàu có lại đói về tay trắng” đã làm ngân vang ước vọng của những nhà hoạt động đương thời, những người đang tìm kiếm những thay đổi cơ cấu để làm cho thế giới này trở nên tốt đẹp hơn nhờ một nền hòa bình đích thực.

Nhiều thập niên trong suốt thế kỷ qua, những người Công giáo Rôma đã thêm Kinh Mân Côi vào cuối Thánh lễ để cầu xin cho nước Nga trở lại và chủ nghĩa cộng sản kết thúc. Nhiều năm trôi qua, tưởng chừng như những lời cầu xin đó không được đáp ứng. Rồi đột nhiên, toàn bộ đế chế cộng sản dường như sụp đổ và ý thức hệ này đã mất đi bao quyền lực và sức mạnh của nó.

Phải chăng Đức Maria, Mẹ Chúa Giêsu vốn được cả người Kitô hữu lẫn người Hồi Giáo tôn kính như chúng ta đã mô tả (và trong một nghĩa nào đó, bởi cả những anh em Do Thái Giáo) đã hóa giải hận thù và bạo lực; bằng cách ấy, Mẹ mang tình yêu và hòa bình đến cho thế giới rối rắm này.

Xác Nhận và Phong Phú Hoá

***Việc Thờ Phụng Hằng Tuần**

Thờ phụng hằng tuần là một thực hành phổ biến nơi những người Kitô hữu, Do Thái Giáo và Hồi Giáo. Đối với hầu hết những người Kitô hữu, ngày Sabát được giữ vào ngày Chúa nhật khi Đức Kitô sống lại từ cõi chết. Với người Do Thái, việc giữ ngày Sabát diễn ra từ chiều ngày thứ Sáu lúc mặt trời lặn đến cùng lúc vào chiều ngày thứ Bảy. Với người Hồi Giáo, cách chung, việc thờ phụng cộng đồng diễn ra ở một đền thờ vào khoảng trưa ngày thứ Sáu.

***Ngợi Khen và Biết Ơn**

Các tín đồ Kitô, Do Thái và Hồi Giáo đều chia sẻ một lý tưởng chung: việc ca khen và cảm tạ Thiên Chúa phải tạo nên một chiều kích trọng yếu trong đời sống tôn giáo của họ.

Những người Hồi Giáo phải ngừng công việc năm lần mỗi ngày, quỳ gối, trán chạm đất hướng về đền Mecca để lặp lại lời kinh salat. Lời kinh hướng lên Đức Allah, Đấng Ban Ân Lộc, Đấng Nhân Từ, Thiên Chúa toàn năng, siêu việt và thánh thiêng duy nhất. Những buổi cầu kinh này diễn ra vào lúc bình minh, quá Ngọ, xế chiều, lúc chiều tà, lúc chập tối và vào ban đêm.

Cách đây không lâu, tại quày lưu niệm một khách sạn gần sân bay Toronto, khi thấy cổ áo giáo sĩ Công giáo của tôi, một nhân viên bán hàng đã tự hào giới thiệu mình là một người Hồi Giáo. Rồi lập tức, ông ta đến một chiếc tủ, cất chiếc chiếu cầu nguyện của ông và nói rằng, các khách hàng rất thông cảm khi ông tạm dừng công việc của mình để đọc những lời ca khen và cảm tạ đã được định.

Một số tín đồ Do Thái đạo đức cố đọc 100 lần mỗi ngày kinh *berakah*, kinh ngợi khen hay chúc tụng Thiên Chúa vì những quà tặng lớn nhỏ khác nhau Ngài ban; chẳng hạn sức khoẻ được phục hồi, nước rửa và thức ăn.

Trong Tân Ước, các Kitô hữu đọc thấy rằng, Đức Giêsu thường cảm tạ Chúa Cha. Đức Kitô cũng dạy những ai theo Ngài tầm quan trọng của việc tri ân Đấng ban phát tất cả các quà tặng qua câu chuyện nổi tiếng mười người phong hủi được chữa lành nhưng chỉ một người trở lại bày tỏ lòng biết ơn. Đối với các truyền thống Kitô Giáo nhấn mạnh Bí tích Thánh Thể, chẳng hạn người Công giáo với Thánh lễ, thì gương mẫu của Đức Giêsu tại buổi Tiệc Ly là nòng cốt trong niềm tin và thực hành của họ. Như đã được ghi lại trong ba Tin Mừng nhất lãm và trong thư thứ nhất thánh Phaolô gửi giáo đoàn Côrintô, Đức Kitô “tạ ơn” trước khi truyền phép bánh và rượu. Từ ngữ “thánh thể” lấy từ tiếng Hy Lạp có nghĩa là tạ ơn.

***Tùng Phục**

Hồng Y Joseph Bernardin, nguyên là Tổng Giám Mục của Tổng Giáo phận Chicago, đã viết *Gift of Peace*, những suy tư của ngài về ba trải nghiệm khác nhau trong quãng đời còn lại của mình. Các kinh nghiệm bao gồm cuộc chiến đấu thành công với bệnh ung thư; việc bị tố cáo sai lầm nhưng rất công khai rằng, ngài gạ gẫm một chủng sinh trẻ khi ở Cincinnati; cuộc vật lộn thứ hai với căn bệnh hiểm nghèo đó, và rốt cuộc đưa ngài đến cái chết.

Chủ đề trọng tâm của quyển sách này, một thái độ nảy sinh từ ba sự kiện đau thương đó, là nhu cầu phó mình, từng phục và phó mặc hoàn toàn cho sự lo liệu của Thiên Chúa trong những hoàn cảnh như vậy. Đời sống cầu nguyện sâu lắng giúp cho ngài có thể làm được điều này và mang lại bình an lớn lao cho vị lãnh đạo xuất chúng này.

Vừa mới đây, theo yêu cầu của gia đình, tôi viếng thăm một người đàn ông quá tuổi trung niên đang nằm viện vì suy gan. Ông đã nghỉ hưu sau vài thập niên làm hiệu trưởng ở một trường công tiểu học. Trong suốt cuộc viếng thăm, biết rằng cái chết đã cận kề, ông đã bày tỏ ước ao hay nỗ lực phó thác thiêng liêng “phó mình cho bàn tay yêu thương của Thiên Chúa”, cũng những lời mà Hồng Y Bernardin đã dùng.

Tôi hỏi liệu ông có quan tâm đến Bí tích Xức Dầu Bệnh Nhân của Hội Thánh không. Khi người đàn ông yếu ớt này gật đầu đồng ý, tôi bắt đầu nghi thức với việc đọc Lời Chúa và lời nguyện, yên lặng đặt tay và xức dầu thánh trên trán và tay của ông. Vài ngày sau, ông qua đời.

Trong giờ thăm viếng và tang lễ, hơn sáu thành viên trong gia đình nhận định rằng, dường như Bí tích này đã mang lại cho người thân của họ một sự bình an lớn lao biết bao. Thỉnh thoảng, người bệnh đã kể cho họ nghe rằng, chuyến viếng thăm của chúng tôi và một cách ý nghĩa, nghi thức xức

dầu đã trợ lực ông trong tiến trình buông mình và phó thác cho Thiên Chúa.

Tương tự, khi hoang mang lo sợ đối mặt với tiến trình phẫu thuật động mạch cảnh, một phụ nữ ở tuổi trung niên đã cảm nghiệm được khả năng mang lại bình an của Bí tích dành cho bệnh nhân. Hai người bạn đã mang bà vào nhà thờ, và sau khi vị linh mục đã ban bí tích, từng người một đã đặt tay trên đầu người phụ nữ. Rồi vị linh mục xúc dầu trên trán và bàn tay người bệnh và ngài cũng xúc dầu thánh dọc cổ bà, nơi vết cắt sẽ được tiến hành.

Ngay lập tức, bà đã cảm nghiệm được sự bình thản từ những nỗi sợ hãi. Và hai tuần sau, khi trở lại nhà thờ, bà thuật lại lời nhận xét của bác sĩ phẫu thuật rằng, ông chưa bao giờ chứng kiến một vùng vết thương nào mau lành đến thế.

***Đức Tin và Cảm Giác**

Chúng ta thường sử dụng thuật ngữ ‘cử hành’ khi nói đến các nghi thức thánh. Rồi nó cũng trở nên khá tự nhiên khi người ta so sánh những sự kiện cử hành thiêng liêng này với những sự kiện trần tục như sinh nhật, lễ cưới và ngày kỷ niệm. Các sự kiện trần tục này có khuynh hướng tạo nên một cảm giác hoan hỷ, lạc quan. Việc áp dụng mô thức này đồng nhất trong việc thờ phượng lại tạo nên những vấn đề nan giải.

Hai ví dụ khá khác biệt có thể làm rõ điểm này.

* Vào Chúa nhật Phục Sinh, ban phụng vụ của một giáo xứ Công giáo nọ muốn cử hành biến cố phục sinh của Đức Kitô một cách sáng tạo. Để hoàn thành ý định này, họ cung cấp những chiếc bong bóng căng phòng sạc sỡ cho đoàn giáo dân đang kéo đi, mỗi chiếc chứa một câu chào mừng những ai cuối cùng sẽ nhận nó. Tất cả họ băng qua những con đường,

đến một bãi đậu xe và theo một tín hiệu vang lên, họ thả những chiếc bong bóng.

Những chiếc bong bóng bay lên tạo nên một hình ảnh trắng lệt, nhưng không may, làm ô nhiễm môi trường và có lẽ giết một vài con chim ăn phải chúng. Những người tổ chức khoan khoái trầm trồ rằng: đó quả là một buổi cử hành đích thực.

* Khi người vợ trẻ, mẹ của ba đứa con dưới năm tuổi chết bất đắc kỳ tử ngoài ý muốn lúc đang ngủ, nỗi đau của người chồng, gia đình và cộng đồng của bà thật lớn lao. Một đám đông chật ních tập trung ở nhà thờ để tham dự Thánh lễ an táng của bà. Đó cũng là việc cử hành biến cố phục sinh của Đức Kitô nhưng khó có thể có một cảm giác hân hoan và vui tươi được.

Một cách thiết yếu, việc cầu nguyện cá nhân và các hình thức thờ phượng là những trải nghiệm đức tin. Đức tin của chúng ta có thể tràn dâng thành cảm xúc, nhưng không cần thiết. Một Thánh lễ tràn ngập niềm tin có thể thiếu yếu tố cảm xúc. Ngược lại, một Thánh lễ dâng tràn xúc cảm có thể thiếu bất kỳ yếu tố đức tin trọng yếu nào. Tuy nhiên, Thiên Chúa thì rộng lượng hơn cả tầm hiểu biết của chúng ta. Những buổi cử hành đức tin cũng thường có một nội dung cảm xúc vui sướng và hoan lạc. Vì thế, khi thiếu vắng những cảm xúc đó, như trong ví dụ đám tang, việc cầu nguyện và thờ phượng vẫn có thể trở nên những sự kiện đức tin phong phú.

Khía cạnh then chốt của việc cầu nguyện cá nhân và thờ phượng cộng đồng dành cho các Kitô hữu là một cuộc gặp gỡ, hội ngộ với Đức Giêsu trong niềm tin.

***Đêm Tối Của Giác Quan và Linh Hồn.**

Khi mới dấn thân vào con đường cầu nguyện nghiêm túc và kiên định, người ta có thể thấy con đường đó bằng

phẳng với những ủi an thường hay xảy ra. Có thể đó là cách thức Thiên Chúa động viên những người vừa mới bắt đầu.

Nhưng những người thực hành cầu nguyện đều đặn lại thường xuyên cảm nhận những khoảng thời gian khô khan và tăm tối. Những ủi an khả giác biến đâu mất hoặc một tường thành không thể xuyên qua được dựng lên, và dường như nó ngăn chặn mọi sự tiếp xúc với Thiên Chúa.

Rõ ràng những đêm tối của giác quan và linh hồn có thể tỏ ra khá rối ren. Tôi đã làm điều gì sai? Tôi đang cầu nguyện theo một cách thức sai lầm? Thiên Chúa đã bỏ tôi?

Câu trả lời cho những câu hỏi nghiêm túc đó là “không”. Đây là thời gian thử thách hay thanh luyện; đức tin phải được thanh luyện bằng lửa cũng như kim loại quý được tẩy bằng lửa và bằng sức nóng của lò công nghiệp.

Các nhà linh hướng như thánh Gioan Thánh Giá (+1582) và Têrêxa thành Avila (+1591) đã xếp loại và mô tả các hiện tượng thiêng liêng này. Các ngài gọi chúng là Đêm Tối Của Giác Quan và Linh Hồn hay là Các Giai Đoạn Thanh Luyện, Giác Ngộ và Nhiệm Hiệp.

Phong Trào Trải Nghiệm Hôn Nhân vốn rất phổ biến vào thập niên 60, 70 đã theo một phương pháp tương tự với đời sống hôn nhân (và đời sống linh mục và tu sĩ nữa). Các đôi bạn, các linh mục, nữ tu thử cảm nhận các giai đoạn Lãng Mạn, Vỡ Mộng và Hoan Hỷ trong đời sống. Đây không phải là những khoảnh khắc cố định, tự động hay theo thứ tự thời gian, nhưng việc ý thức chúng có thể giải tỏa lo lắng của người ta và biến chúng thành những cơ hội để trưởng thành.

Hồng Y Gioan O'Connor đã trải qua giai đoạn tăm tối thiêng liêng khủng khiếp khi ngài đang phục vụ với tư cách tuyên úy ở Okinawa. Niềm tin của ngài vào các khía cạnh căn bản nhất của đời sống - Thiên Chúa, Hội Thánh, chức linh mục, Bí tích Thánh Thể - đột nhiên biến mất.

Trong vài tháng, cuối cùng thì ngài vẫn cầu nguyện trong sự tăm tối thiêng liêng tuyệt đối đó, mong manh bám víu các chân lý này bằng các đầu ngón tay.

Rốt cuộc, thời kỳ đen tối, đau khổ và khô khan qua đi và một sự bình an sâu xa xâm chiếm ngài. Đức tin của ngài đã không bao giờ dao động một lần nữa.

CHƯƠNG III

CÁC THÀNH VIÊN TRONG GIA ĐÌNH CỦA THIÊN CHÚA

*(Rick Warren, STĐMĐ., Mục Đích 2:
“Bạn Được Tạo Dựng Để Sống Trong Gia Đình Của Thiên Chúa”
Ngày 15-21)*

Một cuốn từ điển bỏ túi liệt kê vài nghĩa của từ “church”. Nó có thể biểu thị một toà nhà dành cho việc thờ phượng cộng đồng, một lễ nghi tôn giáo, tất cả các Kitô hữu, một giáo phái Kitô đặc biệt hay một cộng đoàn dòng tu nào đó.

Mục đích 2, các chương gồm những Ngày 15-21, mô tả định nghĩa hay tầm nhìn của Mục sư Warren về Hội Thánh như một gia đình của Thiên Chúa. Đây là một vài yếu tố chính.

- Niềm tin vào Đức Giêsu là một trong những điều kiện thiết yếu đối với các thành viên (STĐMĐ. tr. 152-153).
- Hội Thánh là Thân Thể Đức Kitô, “một thân thể, chứ không phải một toà nhà; một cơ thể sống, chứ không phải một tổ chức” (STĐMĐ. tr. 169).
- Các nhóm nhỏ hay các tế bào nhỏ tạo nên Thân Thể Chúa Kitô, Hội Thánh, như những chiếc ghe cứu sinh được gắn kết vào một con tàu. Các nhóm nhỏ gồm 400-500 thành viên vốn tạo nên hơn 20,000 thành viên của Hội Thánh Saddleback của ông là những ví dụ cho cấu trúc đó (STĐMĐ. tr. 180).
- Việc gặp gỡ thường xuyên với nhóm gồm cả nhóm nhỏ lẫn cộng đoàn thờ phượng ngày Chúa nhật thật đáng mong chờ và cần thiết để xây dựng các mối tương quan đích thực (STĐMĐ. tr.193-194).
- Sự hiệp nhất và hài hoà giữa các thành viên, tuân theo huấn thị thường xuyên của Lời Chúa và tấm gương hiệp nhất nơi Ba Ngôi

Thiên Chúa: Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần, là linh hồn của sự hiệp thông với Thân Mình Đức Kitô (STĐMĐ. tr.206).

- Những người Công giáo Rôma chấp nhận và quen thuộc với những khái niệm khác nhau về Hội Thánh này, ngoại trừ việc Rick Warren quá nhấn mạnh đến các nhóm nhỏ. Các giáo phái Kitô khác cũng thế, chẳng hạn các truyền thống Tin Lành, hoặc ngay cả những Giáo Hội Chính Thống Giáo.

Tuy nhiên, người Công giáo sẽ tìm kiếm nhiều hơn thế, như giáo huấn của Đức Thánh Cha vào những năm 40, cuộc họp quan trọng của các giám mục tại Công Đồng Vaticanô II vào những năm 60 và cuốn *Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo* đồ sộ vào những năm 90 của thế kỷ 19.

Những Khác Biệt và Những Minh Định

*Gia Đình Hội Thánh Công Giáo

Vào những năm 40, Đức Giáo hoàng Piô XII ban hành ba tông thư dùng làm nền tảng cho nhiều phát triển tương lai của Hội Thánh Công Giáo trong suốt nửa sau của thế kỷ vừa qua.

Tông thư thứ nhất về Kinh Thánh, thứ hai về Phụng Vụ, thứ ba về Thân Thể Mầu Nhiệm Đức Kitô.

Tông thư thứ ba mở rộng khái niệm về Hội Thánh mà nhiều người Công giáo vào thời đó đã có. Văn kiện dạy rằng, Hội Thánh không chỉ là một cơ cấu với Đức Giáo Hoàng, các Giám mục, các Linh mục, cũng không phải là một hệ thống các lề luật và những việc lập đi lập lại; cũng không phải chỉ là phức hợp các toà nhà, dĩ nhiên bao gồm ngôi thánh đường, nhưng còn gồm cả trường học, nhà ở và bệnh viện.

Hội Thánh đã và đang vượt xa các thành tố hữu hình bên ngoài này. Hội Thánh là một thân thể hữu cơ, sống động, Thân Thể Mầu Nhiệm của Đức Kitô trong đó tất cả các thành viên liên kết với nhau và hiệp nhất trong Đức Kitô nhờ ân sủng.

Có hai ý niệm Kinh Thánh diễn tả cái khái niệm Hội Thánh vốn bao quát hơn nhiều.

Ý niệm đầu tiên, một hình ảnh nông nghiệp và dân giả, mô tả Hội Thánh trong những lời của Đức Kitô: “Thầy là cây nho, anh em là cành” (Ga 15, 1-10). Vì thế, giữa Đức Kitô và những kẻ theo Ngài, có một sự thông hiệp mật thiết; điều này còn có nghĩa là một mối dây liên kết chặt chẽ tồn tại giữa các môn đệ của Ngài nữa vì họ được liên kết với nhau bằng cùng một mối dây với Đức Giêsu.

Ý niệm thứ hai, một hình ảnh tổng quát hơn, xem Hội Thánh là Thân Thể Đức Kitô, với Đức Giêsu là đầu và chúng ta là những chi thể. Ở một vài nơi, thánh Phaolô sử dụng ý niệm này: “Ví như thân thể người ta chỉ là một, nhưng lại có nhiều bộ phận, mà các bộ phận của thân thể tuy nhiều, nhưng vẫn là một thân thể, thì Đức Kitô cũng vậy. Vì chúng ta được rửa tội trong một Thần Khí để trở thành một thân thể... Bây giờ anh em là thân thể của Đức Kitô, và mỗi cá nhân là một phần của thân thể đó... Nếu một bộ phận nào đau thì mọi bộ phận đều đau. Nếu một bộ phận nào về vang, thì mọi bộ phận đều vui chung” (1Cr 12, 12-31).

Trên đường Đamát, lúc Saolô được cải tâm thành Phaolô, chúng ta có thể thấy giáo huấn về Thân Thể Mẫu Nhiệm Đức Kitô được kịch tính hóa. Trên đường đi bắt đạo, Saolô đã gặp Đức Giêsu, Đấng hỏi ông “Saolô, Saolô, tại sao người bắt bớ Ta?”. Saolô đáp lại “Thưa Ngài, Ngài là ai?”. Đức Kitô trả lời “Ta là Giêsu, người mà người đang bắt bớ...” (Cv 9, 1-9).

Mối dây liên kết giữa Đức Kitô và những kẻ theo Ngài chặt chẽ như thế đó.

Đầu thập niên 60 của thế kỷ 20, tại Công Đồng Vaticanô II, trong “Hiến Chế Tín Lý về Giáo Hội” các Giám mục đã dành trọn một chương để nói về Hội Thánh là *Dân Thiên Chúa*. Hình ảnh đó bắt nguồn từ lời của Thiên Chúa qua miệng ngôn sứ Giêrêmia: “Ta sẽ là Chúa của chúng, và chúng sẽ là dân của Ta” (Gr 31, 33).

Tất cả các tín hữu trên thế giới làm thành một dân duy nhất của Thiên Chúa và hiệp thông với nhau nhờ Thánh Thần.

Vào thập niên 90, *Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo* mô tả Hội Thánh là Dân Thiên Chúa, Thân Thể Chúa Kitô, và Đền Thờ Chúa Thánh Thần.

Chúa Thánh Thần làm cho Hội Thánh trở nên đền thờ của Thiên Chúa hằng sống. Như một nguyên lý vô hình, Chúa Thánh Thần liên kết các chi thể với nhau và các chi thể với đầu của mình là Chúa Kitô.

Như vậy, Hội Thánh không đơn giản là một nhóm người được liên kết lỏng lẻo với nhau, nhưng là một gia đình thiêng liêng được nối kết với nhau bằng một mối dây, dù vô hình, nhưng duy nhất và chân thật.

* Năng Lực Của Các Bí Tích.

Mục sư Warren cho rằng: “Phép Rửa không làm cho bạn trở nên thành viên gia đình Thiên Chúa, duy chỉ niềm tin vào Đức Kitô mới thực hiện điều đó. Nhưng Phép Rửa chứng tỏ bạn là thành phần của gia đình Ngài” (Ngày 15).

Cách đây hai thập niên, trong Hội Thánh Công Giáo cũng đã có một phong trào hay một khuynh hướng nhẹ nhàng duy trì một quan điểm

tương tự với lập trường của Rick Warren. Chúng ta có thể tóm tắt theo cách này: Các Bí tích chỉ xác nhận một điều gì đó đã xảy ra. Ví dụ, Bí tích Hoà Giải không tha thứ tội lỗi, nhưng chỉ cử hành việc Thiên Chúa đã thứ tha cho một hối nhân.

Lập trường này không bao giờ phát triển mạnh nhưng gặp phải sự phản đối chính thức. Hội Thánh dạy rằng, các Bí tích đòi hỏi lòng tin và hiệu năng của chúng tùy thuộc vào thái độ của người nhận. Tuy nhiên, Hội Thánh cũng nhấn mạnh rằng, bên cạnh đó, vẫn có một năng lực khách thể nào đó nơi chính các Bí tích bất chấp sự thánh thiện của bản thân thừa tác viên.

Giáo Lý tóm tắt giáo huấn truyền thống này trong các lời sau:

1127 Khi được cử hành đúng đắn trong đức tin, các Bí tích trao ban ân sủng mà chúng biểu hiện. Các Bí tích đều hữu hiệu vì chính Chúa Kitô đang hoạt động: chính Ngài rửa tội, chính Ngài hoạt động trong các Bí tích để ban ân sủng mà chúng biểu hiện. Chúa Cha luôn nhận lời khẩn nguyện đầy tin tưởng của Hội Thánh khi Hội Thánh bày tỏ đức tin vào quyền năng Chúa Thánh Thần trong khi nguyện xin ban Thánh Thần trong mỗi Bí tích. Cũng như lửa biến đổi mọi thứ nó chạm tới thành lửa, Chúa Thánh Thần cũng biến đổi những gì quy phục Ngài thành Sự Sống thần linh.

1128 Vì thế, Hội Thánh khẳng định: các Bí tích có hiệu quả “*ex opere operato*” (dịch từng chữ là: do chính sự việc được thực hiện), nghĩa là có hiệu quả nhờ công trình cứu độ của Chúa Kitô đã được hoàn thành một lần dứt khoát. “Bí tích không thành sự do sự công chính của người trao ban hay người lãnh nhận, nhưng do quyền năng Thiên Chúa. Khi Bí tích được cử hành theo ý hướng của Hội Thánh, quyền năng Chúa Kitô và Chúa Thánh Thần, hoạt động trong và qua các Bí tích ấy, không phụ thuộc vào sự thánh thiện của bản thân thừa tác viên. Tuy nhiên, hiệu quả của các Bí tích còn phụ thuộc vào thái độ của người lãnh nhận.

Xác Nhận và Phong Phú Hoá

*** Lễ Vượt Qua, Mầu Nhiệm Vượt Qua hay Phục Sinh.**

Một chủ đề chính trong Tin Mừng là ý niệm về lễ Vượt Qua, Mầu Nhiệm Vượt Qua hay Phục Sinh. Trong mối tương quan với Đức Kitô, khái niệm đó có một chiều kích quá khứ, hiện tại và tương lai.

Quá khứ gợi lại việc giải thoát dân Do Thái khỏi sự ràng buộc của dân ngoại, sự Vượt Qua thân phận nô lệ đến tự do của họ, từ các gánh nặng và sự đàn áp của Ai Cập đến sữa và mật của vùng Đất Hứa. Sự giải thoát này đạt được nhờ máu (máu con chiên rảy trên cửa ra hiệu cho thiên thần huỷ diệt “vượt qua” nhà đó). Nó cũng được hoàn tất bởi nước, một lần rẽ nước Biển Đỏ cách lạ lùng để Dân Được Chọn băng qua bức tường nước này, để lại quân lực Ai Cập đại bại đằng sau để mở lối tiến về Đất Hứa.

Hiện tại, được áp dụng cho Chúa Giêsu, đề cập đến ba lần Ngài báo trước cuộc Vượt Qua, hay sự kiện Vượt Qua phía trước Ngài. Với chủ tâm kiên định, Ngài lên Giêrusalem, ở đó, Ngài chịu nạn chịu chết và sống lại. Khi trải qua những cảm nghiệm này, Đức Kitô sẽ Vượt Qua từ bóng tối đến ánh sáng, từ cõi chết đến sự sống từ ngày thứ Sáu Tuần Thánh xuyên suốt Chúa Nhật Phục Sinh. Với việc đổ máu và nước từ cạnh sườn Ngài, Cuộc Vượt Qua của chính Đức Giêsu sẽ làm cho con người thuộc hàng thế kỷ tới có khả năng nhờ Ngài mà chia sẻ hành trình Phục Sinh hay Vượt Qua tương tự của chính họ.

Tương lai quy chiếu vào Đức Kitô, Đấng tiếp tục hoạt động giữa chúng ta hôm nay, biến đổi chúng ta, dẫn đưa chúng ta từ tội lỗi và bóng tối đến ân sủng và sự sống. Chúng ta trải nghiệm cuộc Vượt Qua của chính mình đặc biệt là nhờ nước trong Bí tích Rửa Tội và máu trong Bí tích Thánh Thể.

Việc đọc kỹ các Tin Mừng Nhất Lãm (Matthêu, Maccô và Luca) cho thấy một mô thức thú vị khi Đức Giêsu ba lần báo trước cuộc Vượt Qua của Ngài. Mỗi cuộc tiên báo đều được đi trước bởi một dấu lạ về quyền năng của Đức Kitô - việc hoá bánh và cá ra nhiều, việc biến hình và việc chữa lành bệnh nhân. Rồi những lời tiên báo được biểu lộ ba lần, nhưng bằng những cụm từ hơi khác nhau. Cuối cùng, Chúa Giêsu phác thảo ba yêu cầu, nếu chúng ta có ý trở thành môn đệ của Ngài.

Với cuốn Kinh Thánh trên tay và chút thời gian rảnh rỗi, người đọc có thể theo dõi chi tiết trật tự Kinh Thánh của cuộc tiên báo này theo dàn bài sau:

Cuộc tiên báo #1

Phép lạ: Hóa Bánh và Cá ra nhiều, Mt 14, 13-21

Tiên báo: Mc 8, 31

Bài học: Giáo huấn về Thập giá, Lc 9, 23

Cuộc tiên báo #2

Phép lạ: Biến hình, Lc 9, 28-36

Tiên báo: Mt 17, 22-23

Bài học: Chống lại Tham lam và Ganh tỵ, Mc 9, 33-35; Mt 18, 1-4

Cuộc tiên báo #3

Phép lạ: Chữa lành đám đông, Mt 19, 1-2

Tiên báo Mt 20, 17-19

Bài học: Những Tội tở của người khác Mt 20, 26-28

* Bản Chất Thiên Đàng

Một cuộc điều tra gần đây cho thấy trên 70% người Mỹ tin có thiên đàng, nhưng họ lại giữ những quan điểm cực kỳ khác nhau về bản chất của thế giới tương lai. Hơn nữa, cũng như những thực tại tối hậu khác, chẳng hạn Thiên Chúa, sự sống và cái chết, không một định nghĩa nào có thể định nghĩa thiên đàng, nó vượt quá tầm hiểu biết của con người.

Trong khi thừa nhận giới hạn này, hãy thử phác thảo một vài yếu tố về thiên đàng dựa trên một số bản văn Kinh Thánh, các lễ nghi phụng vụ và các truyền thống Công giáo phổ biến của chúng ta.

Chúng ta đứng trước sự *Hiện Diện Thần Linh* và thấy Thiên Chúa mặt đối mặt. Khi làm vậy, chúng ta cảm thấy được thỏa mãn với những khát vọng vô biên, hạnh phúc trọn hảo và câu trả lời cho mọi vấn đề của mình. Dựa trên 1Ga 3, 2, ở Kinh Nguyện Thánh Thể III, chúng ta nghe những lời này “Lạy Chúa, chúng con sẽ thấy Ngài vào ngày đó như Ngài hiện hữu.”

Trên thiên đàng, chúng ta cũng sẽ được *tái hợp* với những người ra đi trước chúng ta. Lời nguyện phó dâng ở phần kết của lễ nghi an táng Công giáo diễn tả niềm hy vọng này: “Xin mở cửa thiên đàng cho tội tở Chúa và cho chúng con đang còn ở lại, biết dùng lời lẽ đức tin mà an ủi nhau, đợi ngày mọi người tái ngộ trong Đức Kitô, được sống mãi với Chúa và bên cạnh người anh em chúng con”.

Đối với người ốm đau, nguy tử, chịu đựng tội cùng và đối với gia đình của người đó, viễn cảnh thiên đàng trong đó không có khổ đau hay sầu buồn có thể là một nguồn an ủi lớn lao. Sách Khải Huyền mô tả trời mới và đất mới theo cách này: “Thiên Chúa sẽ lau sạch nước mắt họ. Sẽ

không còn sự chết; cũng chẳng còn tang tóc, kêu than và đau khổ nữa...” (Kh 21, 3-4).

Kinh Tin Kính các Tông Đồ diễn tả niềm tin của chúng ta vào sự Thông Công Các Thánh rằng: có một *sự liên kết* tiếp nối sau cái chết giữa chúng ta trên cõi đời này và những ai trên thiên đàng. *Giáo Lý Công Giáo* trích dẫn Thánh Đa Minh và Thánh Têrêxa thành Lisieux như là những mẫu gương của những kẻ ở trên thiên đàng đang cầu bầu cho chúng ta dưới thế. Thánh Têrêxa thành Lisieux, được biết như Bông Hoa Nhỏ, hứa rằng: “Tôi muốn dành thiên đàng của tôi cho việc làm lành cho trần gian”.

Ngày nay, chúng ta nghe và đọc thường xuyên hơn về những người dưới thế này giả thiết đang liên kết với những người đã chết theo một vài cách thức riêng nào đó.

* Giới Răn Yêu Thương

Trả lời cho câu hỏi giới răn nào là giới răn trọng nhất, Đức Giêsu đã trích dẫn hai bản văn Cựu Ước: yêu mến Thiên Chúa và yêu người thân cận (Mt 22, 34-40; Mc 12, 28-34).

Khi nghiên cứu 10 giới răn, *Giáo Lý* phân loại chúng theo lời đáp trả của Đức Kitô trước câu hỏi đó. Ba giới răn đầu đề cập huấn thị phải yêu mến Thiên Chúa hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn; bảy giới răn sau tập trung vào đòi hỏi phải yêu thương người thân cận.

Một vài nhà thần học luân lý Công giáo lý biện luận rằng: nói cách thực tế, việc sống một đời sống Kitô hữu trọn lành là bất khả thi. Điều này nghe có vẻ hơi kỳ quặc bởi vì mười điều răn xem ra có thể thực hiện được cách đầy đủ.

Nhưng khi bạn thêm vào mười điều đó các mối phúc, lời nài xin tha thứ cho người khác, và, có lẽ quan trọng hơn cả, thách đố trong Matthêu 25 về việc đáp ứng hay không đáp ứng trước những người cơ cực, thì biện luận của các học giả này đáng tin cậy.

Tuy nhiên các nhà thần học ấy kết luận rằng, chính việc không thể tuân giữ hoàn hảo sứ điệp của Đức Giêsu ấy lại bắt chúng ta phải luôn thừa nhận rằng, chúng ta cần sức mạnh và lòng tha thứ của Thiên Chúa.

* Tiến Trình Tha Thứ

Nhu cầu loại bỏ giận hờn và những nỗi đau là một việc; làm thế nào để tha thứ những ai mà theo sự phán đoán của chúng ta, đã làm tổn thương chúng ta, lại là việc khác.

Một nhà truyền giáo đã liệt kê 4 bước trong tiến trình tha thứ, một tiến trình mà ông học được từ một tổn thương cá nhân sau hơn một vài năm.

- Hãy nhận ra rằng, người mà ta nghĩ là họ làm tổn thương ta có những lý do của họ. Họ có thể sai, lầm lạc, hoặc đã có những động cơ không đúng. Nếu có ai đó manh tâm tìm cách làm tổn thương hay gây đau khổ người khác, thì con số đó rất ít.
- Đừng áp ủ những tổn thương. Nó chỉ làm gia tăng nỗi đau và dẫn đến những suy nghĩ tự cho mình là đúng.
- Hãy phân biệt giữa việc tha thứ và việc cảm thấy rằng chúng ta đã tha thứ cho một ai đó. Thiên Chúa khấn nài chúng ta tha thứ cho người khác, nhưng Ngài biết, có thể chúng ta sẽ không bao giờ quên được một thời đau thương. Vài người hành hạ chính mình khi cho rằng mình không tha thứ cho người khác như Chúa đòi hỏi, bởi họ tiếp tục dằn vặt chính mình mỗi lúc nhớ đến người ấy. Điều ấy thật dễ hiểu, đó chỉ là những phản ứng hay cảm xúc tự nhiên vốn có thể đeo bám họ suốt đời.
- Hãy tiến đến việc tha thứ. Điều này không có nghĩa là làm hoà với một người; việc tái hoà hợp vốn có thể sẽ không bao giờ xảy ra hay đã từng xảy ra. Tuy nhiên, để tha thứ, để rũ bỏ, nó vẫn đòi hỏi một sự dịch chuyển nào đó về phía chúng ta. Chẳng hạn, một lời nguyện đơn sơ mỗi ngày cho một cá nhân cụ thể nào đó như Kính Lạy Cha hay Kính Mừng, xin Thiên Chúa chúc lành cho người đó, sẽ làm dịu dần cõi lòng chúng ta và sự đấng cay có cơ may tan biến.

* **Lời Vu Khống và Gièm Pha**

Một phần ngắn trong *Giáo Lý Công Giáo* về tội làm chứng gian và man khai trước toà có thể làm tất cả chúng ta lo lắng, đặt biệt là sự mô tả về việc gièm pha (**2477**).

Có lẽ chúng ta sẽ nhận ra *vu khống* là một tội trọng và tìm cách tránh nó bằng mọi giá. Điều đó xảy ra khi chúng ta làm phươg hại đến danh dự người khác không chỉ bằng việc nói xấu nhưng còn nói sai và nói những gì không đúng về họ.

Trái lại, *gièm pha* là tiết lộ những lỗi lầm hay sai phạm của người khác mà không có lý do khách quan vững chắc cho những người không biết những chuyện tiêu cực của cá nhân đó

Gièm pha dường như là một tội rất thường gặp đối với tất cả chúng ta. Trong khi tán gẫu vu vơ hay ngay cả trò chuyện thân thiện, chúng ta dễ dàng chia sẻ một điều tiêu cực nào đó về người khác cho những người mà

chúng ta đang trò chuyện, những thông tin đúng nhưng không tốt và mới mẻ đối với họ. “Bạn có nghe người này người nọ bị sa thải hoặc người này người nọ không kết hôn nữa hay người này người nọ nghiện ngập?”.

***Quên mình**

Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II thường dạy rằng, trái tim con người sẽ không nghỉ ngơi trừ phi nó biết trao ban.

Khái niệm tình yêu như một sự quên mình là một ý niệm rất cá nhân và năng động.

Mỗi ngày, chúng ta đối mặt với vô số hoàn cảnh khi chúng ta có thể đáp lại hoặc bằng cách cho đi hoặc bằng cách vị kỷ. Ví dụ, chúng ta có thể giữ cánh cửa cho một ai đó hoặc thiếu kiên nhẫn dành đứng trước những người khác đang sắp hàng.

Tuy nhiên, quên mình đôi lúc kéo theo việc để cho người khác yêu mến hay phục vụ chúng ta. Một bác sĩ khoa mắt báo cho người anh trai gần 70 tuổi của tôi rằng, hiện giờ anh tôi bị mù về phương diện pháp lý do anh bị đục thủy tinh thể. Hôm nay, anh không thể lái xe, đọc báo hay xem một thực đơn nhà hàng nữa. Ở đây, sự quên mình đòi hỏi anh trai tôi để cho vợ anh làm thế các công việc đó cho anh.

CHƯƠNG IV

NÊN GIỐNG ĐỨC KITÔ

(Rick Warren, STĐMĐ., Mục Đích 3:

“Bạn Được Tạo Dựng Để Nên Giống Đức Kitô” Ngày 22-28)

Với văn phong ngắn gọn khác thường viết cho ngày 24, Mục sư Rick Warren cung cấp một sự hỗ trợ mạnh mẽ nhưng không quá ngạc nhiên cho độc giả trong hành trình nên giống Đức Kitô của họ. Dĩ nhiên, đó là cuốn Kinh Thánh mà ông cho thấy còn hơn là một cuốn giáo thuyết. Ở một trong những đoạn hay nhất trong cuốn sách của mình, Rick Warren trình bày chi tiết sức mạnh của Lời Chúa.

Lời của Chúa sinh ra sự sống, kiến tạo đức tin, mang lại sự đổi mới, gây kinh hoàng cho Ma quỷ, làm những điều kỳ diệu, chữa lành những vết thương, xây dựng nhân cách, biến đổi hoàn cảnh, truyền đạt niềm vui, chiến thắng nghịch cảnh, đánh bại cám dỗ, trao ban hy vọng, giải thoát quyền lực, tẩy sạch tâm trí, làm cho mọi thứ hiện hữu, và bảo đảm tương lai của chúng ta mãi mãi! Chúng ta không thể sống mà không có Lời Chúa! Hãy đừng bao giờ coi thường điều đó. Bạn phải coi Lời Chúa là thiết yếu như của ăn cho cuộc sống của bạn.

Người Công giáo có thể và hầu hết sẽ nói “Phải, Phải, Phải” với những phát biểu đó. Nhưng họ cũng biết rằng, có những sự khác biệt quan trọng trong cách tiếp cận Kinh Thánh của ông và của người Công giáo.

Những Khác Biệt và Những Minh Định

*** Kinh Thánh của Công Giáo và Kinh Thánh của Tin Lành**

Suốt thế kỷ qua, gần như chính xác khi nói rằng, Kinh Thánh của Công giáo khác với Kinh Thánh của Tin lành. Kinh Thánh của Tin lành, sau những dè dặt của một vài học giả, nói chung, đã bỏ bảy sách Cựu Ước được gọi là những sách Không Thuộc Quy Điển hay các sách Thứ Quy Điển: Tôbia, Giuđita, Khôn Ngoan, Huấn Ca, Barúc, 1 và 2 Macabê và các phần của sách Đanien và Este.

Ngoài ra, Martin Luther đã bác bỏ những sách Tân Ước: Thư Giuđa, Thư gửi tín hữu Do Thái, Thư Giacôbê và sách Khải Huyền.

Tất cả những sách này đều có trong Kinh Thánh Công giáo và không nằm trong một số Kinh Thánh Tin lành nào đó.

Tuy nhiên, ngày nay, nhiều bộ Kinh Thánh và có lẽ hầu hết đã đưa vào những sách tranh luận đó.

Chẳng hạn, cuốn *The Complete Parallel Bible* được Oxford University Press ở New York xuất bản có lưu ý ngay ở đề bìa, “Gồm Cựu và Tân Ước các sách Không Thuộc Quy Điển / Thứ Quy Điển” cho các ấn bản *New Revised Standard Version* và *Revised English Bible* (về cơ bản là những bản dịch của Tin Lành), và *New American Bible* và cuốn *New Jerusalem Bible* (về cơ bản cả hai đều do các học giả Công giáo phát hành).

Tôi không chắc lập trường của Mục sư Warren về điểm này. Như chúng tôi đã nói trước đây, trong sách của mình, ông đã trích dẫn mười lăm bản dịch, kể cả *New American Bible* và *New Jerusalem Bible*.

Tuy nhiên, nhìn thoáng qua những chú thích của ông, tôi thấy ông có tham khảo các sách Martin Luther bác bỏ, nhưng không tham khảo bảy cuốn Không Thuộc Quy Điển hay các sách Thứ Quy Điển.

* **Chỉ Riêng Kinh Thánh**

Truyền thống Tin lành, kể cả các Hội Thánh Rao Giảng, tin rằng cụm từ “được viết xuống” ý nói Kinh Thánh tự nó, là mạc khải chính thức duy nhất của Lời Chúa. Tôi nghĩ rằng, Mục sư Rick Warren tin điều đó.

Tuy nhiên, đang khi kính trọng Kinh Thánh, coi Kinh Thánh là lời linh hứng của Thiên Chúa và sử dụng Kinh Thánh trong những lễ nghi thờ phượng, Hội Thánh Công giáo còn tin vào lời nói, truyền khẩu “được truyền lại” của Hội Thánh. Người Công giáo tin vào cả Kinh Thánh lẫn Thánh Truyền.

Sách *Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo* tóm tắt giáo huấn đó trong những đoạn văn này:

Cùng một nguồn mạch...

80 Kinh Thánh và Thánh Truyền, như thế thì, liên kết và giao lưu mật thiết với nhau, vì cả hai, phát xuất từ một nguồn mạch duy nhất là Thiên Chúa, kết hợp trong một cách nào đó tạo nên một toàn bộ và hướng về cùng một mục đích. Cả hai đều làm cho màu nhiệm Đức Kitô, Đấng đã hứa ở lại với môn đệ “luôn mãi cho đến tận thế” được hiện diện và sinh hoa trái trong Hội Thánh.

...hai cách lưu truyền khác biệt

81 Kinh Thánh là Lời Thiên Chúa được ghi chép lại dưới sự linh hứng của Chúa Thánh Thần. Và Thánh Truyền chứa đựng Lời Thiên Chúa mà Chúa Kitô và Chúa Thánh Thần đã uỷ thác cho các tông đồ, và lưu truyền toàn vẹn cho những người kế nhiệm các ngài, để nhờ Thánh Thần chân lý soi sáng, họ trung thành gìn giữ, trình bày và phổ biến qua lời rao giảng.

82 Do đó, Hội Thánh, được uỷ thác nhiệm vụ lưu truyền và giải thích Mạc Khải, không chỉ nhờ Kinh Thánh mà cách xác thực tất cả những điều Mạc Khải, chính vì thế, cả Kinh Thánh lẫn Thánh Truyền đều phải được đón nhận và tôn kính bằng một tâm tình yêu mến và kính trọng như nhau.

97 Kinh Thánh và Thánh Truyền hợp thành một kho tàng thánh thiêng duy nhất của Lời Thiên Chúa, trong đó, Hội Thánh lữ hành chiêm ngắm Thiên Chúa là nguồn mạch mọi sự phong phú của mình như trong một tấm gương.

100 Nhiệm vụ giải nghĩa cách chân chính Lời Thiên Chúa đã được uỷ thác cho riêng Huân Quyền, tức là cho Đức Giáo Hoàng và cho các Giám mục hiệp thông với ngài.

Xác Nhận và Phong Phú Hoá

Cổ Vỡ Các Mối Quan Hệ

Khi phát huy và cổ vỡ các mối tương quan với Đức Kitô và với những người khác, chúng ta cần nhớ ba điểm: tự bản chất chúng ta là đơn độc và nhìn nhận sự đơn độc; vì sự yếu đuối của con người, chúng ta không thể hoàn toàn tránh khỏi cảm giác cô đơn; tình yêu trao ban bắc cầu qua khoảng trống mà sự đơn độc của mỗi người tạo ra và xoa dịu nỗi đau do sự cô đơn gây ra.

Tự chính bản chất, chúng ta lẻ loi, những cá nhân riêng biệt tách rời khỏi những người khác. Không ai khác có AND, có những dấu vân tay của chúng ta, hoặc có lễ, có số An Sinh Xã Hội như chúng ta. Sự *lẻ loi* đó tự nó cho thấy bằng nhiều cách.

Những Quyết Định: Trong khi nhiều nhân tố có thể tác động lên suy nghĩ, phán đoán của chúng ta và do đó, tác động lên quá trình đưa ra quyết định của chúng ta. Vậy mà, chỉ chúng ta mới có thể quyết định chọn lựa cuối cùng - có hay không, làm hay không làm điều này điều kia.

Những Cám Dỗ: Flip Wilson, cách đây đã lâu, trên một chương trình truyền hình với câu nói nổi tiếng, “Ma quỷ bắt tôi làm điều đó”. Một lần nữa, biết bao ảnh hưởng có thể làm suy yếu hay giảm thiểu sức mạnh ý chí của chúng ta để chống lại

các cám dỗ và vì thế, giảm khinh trách nhiệm của chúng ta đối với một vài việc phải làm hoặc không làm. Vậy mà, rốt cuộc chỉ chúng ta mới có thể chọn lựa đầu hàng hay vượt qua cám dỗ.

Sự chết: Thật đáng ước ao khi có ai đó bên cạnh chăm sóc chúng ta, chạm đến hay thậm chí ôm lấy chúng ta khi chúng ta chết. Dù gì đi nữa, thì từ đây đến vĩnh cửu, chỉ một mình chúng ta phải đi qua cánh cửa đó. Chỉ cá nhân mỗi người mới có thể trải nghiệm cái chết của chính mình.

Thiên Chúa: Mẹ của Cha Henri Nouwen đã sống một cuộc đời lành thánh. Ấy thế mà, người phụ nữ đạo đức quả cảm này đã nói với con trai bà rằng, bà sợ đối mặt với Thiên Chúa chí thánh và tỏ cho Ngài thấy tội lỗi của mình. Sự miễn cưỡng như thế sẽ gây ngạc nhiên cho những ai vốn biết bà Nouwen là một phụ nữ rất thánh thiện. Tuy nhiên, càng gần ánh sáng, sự tối tăm của chúng ta càng bớt tối hơn; tương tự, càng gần Thiên Chúa, thân phận thụ tạo của chúng ta càng sáng tỏ hơn, bản tính nuông chiều tội lỗi sẽ lộ ra. Với cái nhìn trong suốt đó, người phụ nữ này biết, bà phải một mình đối diện với Thiên Chúa.

Những Thất Vọng và Đau Khổ: Khi những nỗi thất vọng lớn lao hay sự ra đi của những người thân trong gia đình xảy ra trong đời, chúng ta thường dựa vào sự hiện diện của ít nữa vài người để nâng đỡ chúng ta. Những hàng người đông đảo tại các nhà tang trong những giờ thăm viếng và một số đáng kể từ phân ưu là những minh họa rõ ràng cho sự kiện đó. Nhưng như thời gian cứ trôi đi, cuộc sống cũng trôi đi và người đau khổ, kẻ thất vọng sẽ bị để lại mà đương đầu một mình.

Tuy nhiên, xét về mặt thiêng liêng, người Công giáo không bao giờ hoàn toàn cô đơn. Họ có thể tìm thấy sự nâng đỡ qua niềm tin vào Thiên Thần Bản Mệnh, Thiên Chúa Ba

Ngôi, mỗi liên kết với các chi thể khác trong Hội Thánh với tư cách là Thân Thể Mầu Nhiệm của Đức Kitô và Dân Thiên Chúa.

Do sự yếu đuối của con người, chúng ta không thể hoàn toàn tránh khỏi cô đơn. Cô đơn, tuy nhiên, là một cảm giác, một cảm xúc, và tự bản chất là nhấp nhô tựa sóng, tăng rồi giảm, lên rồi xuống, đến rồi đi.

Hình ảnh một con tàu đi qua một vài vùng nước dày đặc làm tung toé một chuỗi sóng lớn có thể làm sáng tỏ biểu thị đó. Cuối cùng, khi những con sóng tràn vào bờ, những tay bơi kinh nghiệm biết cách lặn qua chúng. Họ có thể cảm nhận tiếng vỗ mạnh mẽ của con sóng vừa hụt chân họ; vậy mà họ nhận ra rằng, nước sẽ sớm rút xuống cho họ trôi lên bề mặt và đón lấy không khí.

Tuy nhiên, những tay bơi thiếu kinh nghiệm, không giỏi lặn qua những đợt sóng cũng không hiểu rằng cơn sóng sẽ rút xuống rất nhanh và nó có thể quật lại một cách điên cuồng khiến họ vô vọng để trôi lên mặt nước. Những nỗ lực cuống cuồng của họ chỉ làm cho mọi thứ trở nên tồi tệ hơn, thậm chí đôi khi dẫn đến những hậu quả thảm họa.

Ý thức bản chất của những cảm giác tựa hồ con sóng, kể cả sự cô đơn và tiếc xót cùng với những mất mát riêng tư sâu sắc, có thể giúp chúng ta. Vậy thì tốt hơn, chúng ta có thể biết chắc rằng, cuối cùng, xúc cảm sẽ lắng xuống để chúng ta hít thở trở lại và đơn giản, cứ để cho đợt sóng đó phủ tràn chúng ta.

Bởi chính bản chất của mình, chúng ta không thể không lẻ loi; bởi tình trạng con người yếu đuối, chúng ta cũng không tránh được cô đơn. Nhưng chính *tình yêu* sẽ liên kết chúng ta với những người khác; chính tình yêu sẽ lấp đầy chỗ hổng vốn tồn tại nơi các mối quan hệ; và chính tình yêu cũng có thể giảm thiểu những cơ hội và cường độ của sự cô đơn.

Tình yêu không tuân theo một định nghĩa nào, nhưng khi cho rằng, tình yêu tự bản chất đòi hỏi trao ban chính mình

lại có được sức đẩy của nó. Đối nghịch với tình yêu sẽ là quy về mình.

Mỗi ngày trao tặng chúng ta một chuỗi các cơ hội để chúng ta đáp lại hoặc là bằng việc cho đi hoặc là tìm kiếm chính mình. Chẳng hạn, một ai đó đang phải nặng lòng những ước mong đến với chúng ta để tâm sự điều đó. Bằng cách cho đi, chúng ta có thể dành ngay một ít thời gian quý báu để lắng nghe họ; hoặc, vì chỉ biết có mình, chúng ta khước từ trò chuyện vì chương trình bận rộn của mình.

Đức Giáo Hoàng Gioan Phao-lô II thường nói, trái tim con người sẽ không bao giờ bằng lòng trừ phi nó biết trao ban.

Tuy nhiên, nên biết rằng, có những hoàn cảnh mà tình yêu đích thực có thể đòi hỏi một ai đó để cho những người khác yêu thương hay phục vụ mình. Điều đó thường xảy ra khi người ta bị ốm nặng hoặc tàn tật.

*** Những Trùng Hợp Ngẫu Nhiên Tích Cực**

Điệp khúc Thánh Vịnh Đáp Ca trong Thánh lễ cầu xin Thiên Chúa “tỏ cho chúng con thấy lòng nhân hậu Chúa, để chúng con được ơn cứu sống”. Nói cách khác, hãy giúp chúng con nhận ra sự hiện diện của Chúa trong những sự kiện thường ngày của cuộc sống chúng con.

Chúng ta thấy điều này được thể hiện trong câu chuyện thú vị về Elia, một ngôn sứ đang lo lắng bồn chồn (1V 19, 1-15). Thiên Chúa bảo ông đi ra ngoài chiếc hang trên sườn núi và “Chúa sẽ đi ngang qua”. Rồi sau đó, có một cơn gió mạnh, một trận động đất và lửa. Nhưng Ngài không ở trong một hiện tượng nào trong số này. Tuy nhiên, cuối cùng Thiên Chúa nói với tiên tri qua tiếng gió nhẹ hiu hiu.

Cách đây vài năm, cuốn tiểu thuyết *Lời Tuyên Sám Thiên Giới (The Celestine Prophecy)* của Jame Redfield đã đạt tới danh mục sách bán chạy nhất. Từ đầu, khi những nhân vật bắt đầu tìm kiếm sự hiểu biết, họ nhận ra những trùng hợp ngẫu nhiên trong đời mình, những sự kiện xảy ra không đơn thuần bởi may mắn thuần túy nhưng còn “được dẫn dắt bởi một sức mạnh vô hình nào đó”, những trải nghiệm vốn đem lại ý nghĩa của mẫu nhiệm, phấn khích và sự sống (tr. 6-7).

Chúng ta có thể diễn tả nó theo cách này: Những trùng hợp ngẫu nhiên tích cực trong cuộc sống có thể dẫn chúng ta đến sự siêu việt, đến việc ý thức sự hiện diện của Thiên Chúa trong các sự kiện xảy ra hằng ngày.

Trong Đệ Nhị Thế Chiến, một bác sĩ đã có gia đình mất tích trong cuộc chiến dành lại các Đảo Thái Bình Dương. Vợ anh ta đã bắt đầu làm tuần cửu nhật kính thánh Têrêxa Hải Đồng Giêsu, Bông Hoa Nhỏ; thánh nữ đã hứa khi còn ở thế gian rằng, một khi ở trên trời, chị sẽ ban những cánh hoa hồng như là dấu hiệu Thiên Chúa đáp trả lời cầu xin.

Người vợ của vị bác sĩ này sống trong một xóm phần lớn là người Do thái. Làm tuần cửu nhật được vài ngày, một người hàng xóm gõ cửa mang đến cho cô một món quà. Người bạn Do thái của cô không biết gì về tuần cửu nhật, về thánh nữ Bông Hoa Nhỏ hay về những cánh hoa hồng. Nhưng cô bạn này đã tặng cho người vợ của vị bác sĩ mười hai cánh hoa hồng màu đỏ.

Ngay sau đó, người ta báo tin chồng cô bình an. Về cuối đời, cô thấy trong những cánh hoa hồng đó dấu chỉ sự hiện diện đầy yêu thương và đặc biệt của Thiên Chúa.

*** Hãy Đọc Kinh Thánh và Thuộc Lòng Các Câu Kinh Thánh**

Mục sư Rick Warren nói rằng, nếu đọc Kinh Thánh chỉ mười lăm phút mỗi ngày, chúng ta sẽ đọc hết trọn bộ một lần trong một năm. Ông cũng liệt kê một số ích lợi về việc thuộc lòng các câu Kinh Thánh. Việc thực hành đó sẽ “giúp bạn chống lại cám dỗ, chọn cho mình những quyết định khôn ngoan, làm giảm ức chế, đem lại tự tin, đưa ra những lời khuyên tốt lành và chia sẻ niềm tin cho những anh chị em khác” (STĐMĐ., tr. 242).

Một cách nào đó, những nhận xét của ông song hành với huấn dụ trong truyền thống Công giáo.

Khi Hội Thánh giới thiệu Sách Bài Đọc mới của mình để dùng trong các lễ nghi phụng vụ, thì nảy ra một nhu cầu cho những người đọc sách thánh được huấn luyện để công bố các bài đọc tiếng bản xứ. Một nhà giáo dục, một chuyên gia phụng vụ và là một thần học gia đạo đức nào đó đã phát hành một danh sách gồm 25 đề nghị cho tiến trình chuẩn bị dành cho những người đọc sách thánh này. Ba trong số những đề nghị đó giống hệt nhau: đọc Kinh Thánh mỗi ngày.

Cha Henri J.M. Nouwen, khi còn sống từng là một tác giả và là nhà diễn thuyết về tu đức rất nổi tiếng, đã từng mô tả kiểu mẫu kinh nguyện của riêng ngài. Trước khi về hưu, ngài thường đọc những các bài đọc Kinh Thánh cho Thánh lễ của ngày kế tiếp (Sách Bài Đọc cung cấp những bài đọc riêng biệt cho cả ngày Chúa Nhật và các ngày trong tuần). Từ những đoạn văn đó, Cha Nouwen thường chọn một từ, một câu hay một hình ảnh đánh động mình. Khi sắp chìm vào giấc ngủ hay mỗi khi thức giấc, ngài sẽ nhớ lại từ ngữ đó, câu đó hay hình ảnh đó. Bằng cách ấy, Lời Chúa trở nên một loại biểu tượng linh thánh, một nơi trú ẩn thánh thiện và an toàn cho ngài khi, theo lời ngài nói, ngài có thể bị cám dỗ chạy theo ngẫu tượng. Ngày hôm sau, trong suốt giờ nguyện ngắm thường lệ của

mình, Cha Nouwen thường trở lại với phần trích Kinh Thánh đó như là khởi điểm cho việc suy niệm của mình.

Trong cuốn *Slow Down*, một cuốn sách nhỏ gồm một trăm bài suy niệm năm phút mỗi ngày để giải toả căng thẳng vốn được phác thảo trong phần phụ lục, và cuốn *Take Five*, cuốn sách kèm theo nó, mỗi bài suy niệm gồm một cụm từ hay một câu lấy từ Kinh Thánh sẽ được người đọc ghi vào tâm trí suốt cả ngày.

* **Mắt Hướng Về Đức Giêsu**

Theo thư gởi tín hữu Do thái, trở nên giống Chúa Kitô nghĩa là “mắt hướng về Đức Giêsu là Đấng khai mở và kiện toàn lòng tin” (Dt 12,1).

* Cố Giám mục Joseph O’Keefe, nguyên Giám mục địa phận Syracuse và là người New York, đã lấy câu đó làm khẩu hiệu Giám mục của mình: *Respice ad Jesum* “Hãy hướng mắt bạn vào Chúa Giêsu”.

* Cha Kevin Murphy, một Linh mục trong địa phận chúng tôi, hết sức đau đớn và cuối cùng, qua đời vì bệnh ung thư khi mới ba mươi ba tuổi. Cạnh giường bệnh của ngài, ngài đặt một tượng thánh giá lớn và lấy việc nhìn lên Đức Giêsu trên Thánh giá mang lại cho ngài sức mạnh, sự cảm thông và nguồn an ủi.

* Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII cũng tìm được nơi Đức Kitô trên Thánh giá một nguồn cảm hứng liên li. Trước khi đi ngủ, ngài quỳ trước tượng Thánh giá treo trên tường; thức giấc ban đêm, ngài nhìn thấy Thánh giá tức khắc; Thánh giá là hình ảnh đầu tiên trước mắt khi ngài thức dậy. Ngài nói, Thánh giá là dấu hiệu đầu tiên của tình yêu Thiên Chúa dành cho chúng ta.

* Những Cám Dỗ

Đức Kitô nên giống chúng ta mọi đàng chỉ trừ tội lỗi. Ngài bị cám dỗ lúc khởi đầu sứ vụ và cuối cùng, trong vườn Giếtsemani. Rõ ràng, Ngài đã đánh bại, vượt qua và chống lại các cám dỗ này một cách thành công.

Mẫu gương đó sẽ giúp chúng ta hiểu được sự khác biệt quan trọng giữa tội lỗi và cám dỗ. Tội lỗi xảy ra khi chúng ta bất tuân mệnh lệnh của Chúa trong lòng cách tự do và hiểu biết. Cám dỗ, dù mạnh mẽ và dữ dội đến đâu, cũng không phải là tội trừ phi chúng ta đầu hàng nó.

Một vài nhà lãnh đạo trong quá khứ đã bỏ qua việc phân biệt giữa tội lỗi và cám dỗ cũng như giữa tội trọng (như giết người và ngoại tình) và tội nhẹ (như thiếu kiên nhẫn nhỏ nhặt hay những lời nói thiếu suy nghĩ). Việc không nhận thức được những khác biệt đó sẽ dẫn đến sự tàn phá trong đời sống thiêng liêng của chúng ta.

Nhiều người hôm nay đang chiến đấu với những nghiện ngập, đầy đầy các cám dỗ lạm dụng những thứ như rượu, ma túy, tình dục và đồ ăn.

Để vượt qua những thói nghiện ngập như thế, người ta phải chống lại việc chối bỏ tình trạng nghiện ngập và thừa nhận một vấn đề tồn tại. Sau đó, những bước tiếp theo nếu được tuân thủ một cách trung thành có thể dẫn đến việc kiểm soát tình trạng nghiện ngập và làm chủ cách lành mạnh cuộc sống của mình.

* Nghiện ngập không phải là lỗi của bạn. Vì thế, bạn đừng tự trừng phạt vì có lỗi hay buộc tội chính mình rằng, bạn có lỗi.

* Nghiện ngập sẽ không bao giờ cao chạy bay xa. Bạn có thể trở thành một con nghiện đang *phục hồi*, nhưng không bao giờ là một người nghiện được bình phục.

* Sử dụng những phương tiện có sẵn (như một chương trình 12 bước) có thể giúp bạn kiểm soát được tình trạng nghiện ngập và mang lại cho cuộc sống của bạn một trật tự an bình.

* Hãy tuân thủ những cảnh báo DỪNG LẠI này: hãy biết rằng *quá đói, quá giận, quá cô đơn* hay *quá mệt mỏi* làm cho bạn dễ bị sức hút của cơn nghiện tấn công.

* Nếu không có một sức mạnh cao hơn chính bạn, là Thiên Chúa, bạn không thể điều khiển hay kiểm soát được cơn nghiện.

Nên giống Đức Kitô cũng có nghĩa là cậy dựa vào Chúa Giêsu để Ngài hướng dẫn chúng ta, trợ giúp chúng ta, và nâng chúng ta dậy khi chúng ta vấp ngã.

CHƯƠNG V

TÔI TỚ CỦA THIÊN CHÚA

*(Rick Warren, STĐMĐ., Mục Đích 4:
“Bạn Được Tạo Dựng Để Phục Vụ Thiên Chúa” Ngày 29-35)*

Trong những năm gần đây, *Thuật Lãnh Đạo Của Người Tôi Tớ* vừa là một cuốn sách bán chạy nhất lại vừa là một ý niệm được yêu chuộng. Cuốn sách cho thấy những người lãnh đạo tài ba phục vụ những người khác. Trong Mục đích 4, với

phong cách mạnh mẽ và thực tiễn của mình, Rick Warren khai triển ý niệm đó. Những gì ông nói về thời giờ và tài năng tạo nên một âm vang nơi những người Công giáo vốn đã khá quen với Đội Bảo Vệ, Nhóm Tình nguyện hay Nhóm Tông Đồ Ngày Chúa Nhật với lời mời gọi họ chia sẻ quà tặng Chúa ban qua việc phục vụ những người khác. Tuy nhiên, đề nghị của ông về việc dâng cúng một phần mười hoa lợi đã không được quảng bá hay chấp nhận rộng rãi nơi hầu hết các giáo xứ Công giáo.

Ở đầu cuốn sách này, chúng tôi đã nói đến sự ngạc nhiên của chúng ta về những lời của ông khi ông cho rằng, trên thiên đàng, chúng ta sẽ gặp lại những người thân yêu vốn là những tín hữu. Phải chăng ông có ý định loại trừ những ai không phải là tín hữu? Ở đó, có sự so sánh với những lưu ý lặp đi lặp lại của ông về việc phục vụ tha nhân vốn là những tín hữu. Phải chăng ông giới hạn chỉ phục vụ những tín hữu?

Những Khác Biệt và Minh Định

*** Dâng Một Phần Mười Hoa Lợi**

Nói với những người kinh doanh, Rick Warren thúc giục họ “hãy dâng ít nhất một phần mười lợi nhuận của bạn cho Chúa và xem đây là một hành vi thờ phượng” (Ngày 31).

Để củng cố cho những gì mình nói, ông trích đoạn sách Đệ Nhị Luật về thuế thập phân (Đnl 14, 22-29). Ngoài ra, vị Mục sư cộng đoàn Saddleback còn viện vào những lời ngôn sứ Malakhi: “Các người hãy đem tất cả thuế thập phân vào nhà kho...” (Ml 3, 8-11).

Suốt thập niên 60, một uỷ ban đặc biệt của các Giám mục Hoa Kỳ nghiên cứu vấn đề thuế thập phân trong Giáo Hội Công Giáo. Họ kết luận rằng, cho dù đó là một lý tưởng thích đáng, nhưng về mặt pháp lý, vẫn không buộc đối với những người Công giáo; việc chia thuế thập phân hiện nay thành hai phần, một nửa cho giáo xứ và một nửa cho tất cả việc bác ái khác, là có thể chấp nhận được; và trong cái nhìn mục vụ, việc thu thuế thập phân trên một ngàn giáo xứ Hoa Kỳ cho thấy bao lợi ích.

Vào những năm đó, trong số những nhà lãnh đạo Công giáo Hoa Kỳ, chỉ có một vài vị ủng hộ thuế thập phân nhưng họ lại không cổ võ việc áp dụng nó cách phổ biến hoặc rộng rãi.

Sáng kiến của riêng tôi vào những năm 70 đến từ một giáo dân đặc biệt của thành phố Detroit, "Gigg" Lenzi, với tư cách là một tình nguyện viên; theo lời yêu cầu, anh đến thăm và thuyết giảng cách hiệu quả thông điệp thuế thập phân tại hơn 300 giáo xứ trong nước.

Cuộc viếng thăm của anh đến giáo xứ chúng tôi đã lập tức nâng tiền oi ngày Chúa Nhật từ 1,750\$ lên đến 3,500\$. Cuối cùng, thành công đó dẫn tôi tới chỗ huấn luyện một vài giáo dân lợi khẩu hầu giới thiệu nhận thức này cho hơn một trăm giáo xứ trong giáo phận (với mức tăng trung bình 45% tiền oi ngày Chúa Nhật) và xuất bản nhiều tài liệu dùng cho việc giải thích và bổ sung Tiến Trình Dâng Cúng.

Sau đó, tôi gặp Dutch và Barbara Scholtz, đôi vợ chồng này đã dâng cúng 1/10 lợi nhuận trong khoảng 20 năm và cùng nhau, chúng tôi đi cổ động việc Dâng Cúng quanh đất nước. Họ thành lập một ban thuyết trình, và giờ đây, tạo điều kiện thuận lợi cho việc giới thiệu khái niệm dâng cúng 1/10 lợi

nhuận tại hơn 2,000 giáo xứ Công giáo Hoa Kỳ, với tỷ lệ mức tăng trung bình khoảng 45%.

Năm 1992, Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ đã phát hành thư mục vụ với chủ đề, *Phục Vụ, Đáp Trả Của Người Môn Đệ*. Trong khi thư mục vụ vẫn tắt thừa nhận truyền thống dâng 1/10 lợi nhuận như một biểu hiện của phục vụ, thì tài liệu này, như trước đây, đi theo con đường chắc chắn nhất với những nguyên tắc thiêng liêng và thần học tổng quát về việc chia sẻ những quà tặng của chúng ta qua việc đáp lại lời mời gọi của Thiên Chúa.

Đức Ông Thomas McCread, chăm sóc một giáo xứ bang Kansas. Với ý niệm thuế thập phân trong Kinh Thánh, ngài đã nói đến việc dâng 1/10 hoa lợi đúng lúc, dâng tài năng và của cải. Qua nhiều năm, thành công đáng kể tại giáo xứ của ngài đã được cả nước biết đến cũng như được sự ủng hộ của các Giám mục Mỹ về ý tưởng này.

Ý niệm phục vụ giờ đây đã được chấp nhận rộng rãi hơn và được giáo dục tại các nhà thờ khắp đất nước Hoa Kỳ. Tuy nhiên, những khuyến cáo cụ thể về thuế thập phân không được đồng tình như thế; thay vào đó dâng cúng theo tỷ lệ được đề nghị nhiều hơn.

Những nghiên cứu tương đối gần đây cho thấy ít người Hoa Kỳ nộp thuế thập phân và người Công giáo lại càng ít hơn. Chẳng hạn, trong thập niên 60, những người Tin Lành dâng 2,2% thu nhập của mình cho các Hội Thánh của họ, và những người Công giáo cũng thế. Nhưng gần đây, đang khi người Tin Lành vẫn duy trì được mức này thì người Công giáo lại giảm xuống còn 1,1%.

Những ví dụ khác: chỉ 10% người Hoa Kỳ dâng nhiều hơn 5% cho các cơ sở từ thiện. Người ta dâng 100,000\$ hoặc nhiều hơn cho việc từ thiện, nhưng cũng chỉ ở mức 3,2%. Một nghiên cứu về việc dâng cúng của các giáo phái cho thấy giáo phái Latter Day Saints ở mức cao nhất là 7% đang khi những người Công giáo vẫn ở mức thấp nhất là 1,2%.

Hiện nay, thuế thập phân được cổ võ và thực hành nhiều hơn tại các nhà thờ Công giáo so với thế kỷ vừa qua. Tuy nhiên, việc chấp nhận và thực hành vẫn còn khá ít ỏi.

*** Chỉ Những Tín Hữu**

Như trước đây chúng tôi đã đề cập đến câu nói của Rick Warren rằng, chúng ta sẽ gặp lại các tín hữu trên thiên đàng. Phải chăng ông đã và đang chỉ nói đến những tín hữu, chỉ những ai thực sự chấp nhận Đức Giêsu là Đấng Cứu Độ của mình?

Một lần nữa, vấn đề nảy sinh liên quan đến việc phục vụ những người khác. Trong phần này, Mục sư Rick Warren nói:

“Bạn cần liên kết với một gia đình Hội Thánh...nhằm hoàn thành nơi bạn ơn kêu gọi phục vụ những anh em cùng tin khác...” (STĐMĐ., tr. 291).

“Đây là những khả năng đặc biệt chỉ ban cho các tín hữu để họ phục vụ Ngài” (STĐMĐ., tr. 298).

“Những yếu hèn của chúng ta cũng khích lệ tình thân giữa các tín hữu” (STĐMĐ., tr. 347).

Một cách khắt khe, chúng ta có thể giải thích những câu nói ấy muốn nói rằng, chúng ta chỉ phục vụ những tín hữu và không cần vươn tới những người bất hạnh khác. Tuy nhiên, kế hoạch riêng của ông nhằm loại bỏ nạn nghèo đói ở châu Phi và những nỗ lực phục vụ hiện thời của Cộng Đoàn Saddleback dường như muốn nói rằng, những nhận xét đó của ông chỉ để nhấn mạnh hơn là loại trừ.

Ở bất cứ dịp lễ nào, sự kiện nào, những người Công giáo Rôma cũng tin và thể hiện mối liên kết đặc biệt với các giáo hữu trong giáo xứ cũng như với những người Công giáo khác trên khắp cùng thế giới.

Chẳng hạn, hầu hết các nhà thờ đều có cà phê và bánh chiên sau các Thánh lễ Chúa Nhật, những cuộc đi chơi của giáo xứ, những bữa ăn trưa cho người thân sau đám tang.

Hơn thế nữa, các Bí tích rửa tội và xức dầu bệnh nhân có những mối liên kết với Hội Thánh toàn cầu; trong mỗi Thánh lễ, Linh mục cầu nguyện cụ thể cho Đức Giáo Hoàng đương nhiệm và các Giám mục giáo phận; những cuộc quyên góp hằng năm giúp cho nhiều cơ quan địa phương, quốc gia và quốc tế khác nhau để họ lo việc truyền giáo.

Vì thế, đang khi có sự cam kết chung nhất giữa các tín hữu với nhau, thì một cách nghiêm túc, các giáo xứ vẫn đem sứ điệp Tin Mừng đến cho bất cứ người bất hạnh nào.

Để minh họa: các trường Công giáo tại trung tâm thành phố thường có lượng sinh viên lớn, thì 75% sinh viên đến từ các gia đình có mức thu nhập dưới mức nghèo đói, và 80% trong số đó không phải là người Công giáo; một trung tâm cứu tế của Nhà thờ Chánh Toà có tên là East Coast Cathedral Downtown Emergency Service cung cấp nhiều đồ ăn và

hướng nghiệp cho nhiều người dù họ thuộc bất kỳ tôn giáo và sắc tộc nào. Nhà thờ Chánh Toà West Coast phục vụ miễn phí bữa ăn nóng mỗi ngày cho khoảng 200 người.

Xác Nhận và Phong Phú Hoá

*** Những Phẩm Chất của Tình Yêu**

Mục đích 2-4, *Được Tạo Dựng Để Sống Trong Gia Đình Của Thiên Chúa, Để Nên Giống Đức Kitô và Để Phục Vụ Thiên Chúa Qua Những Người Khác*, tất cả đòi hỏi tình yêu. Tình yêu nằm sau các mối tương quan trong gia đình Hội Thánh, là mối dây liên kết chúng ta với Đức Giêsu và thi hành giới răn phục vụ những người khác.

Trên đây, chúng ta đã mô tả yêu thương là trao ban vốn một đôi khi bao gồm cả việc để cho người khác yêu mình. Đây là bốn phẩm chất đặc biệt của tình yêu, những ý niệm được đề nghị từ đầu bởi Eric Fromm trong cuốn *Nghệ Thuật Yêu Thương*.

* *Chăm Sóc và Quan Tâm*. Những từ ngữ đó có một ý nghĩa đặc biệt trong bối cảnh này: để nhận ra, để phát huy và thực hiện tiềm năng trong người khác hay những người khác. Tổng thống Lincoln, như được mô tả trong cuốn *Teams of Rivals*, một nghiên cứu xuất chúng của Doris Kearns Goodwin, đã có quà tặng tình yêu đó về sự chăm sóc và quan tâm.

Cách đây vài năm, một cuốn sách về thuật lãnh đạo, *Search for Excellence* đề nghị một vài bước cho việc khen ngợi hay xác nhận người khác - một cách biểu lộ sự chăm sóc và

quan tâm: khen thưởng tức khắc cho những người làm tốt công việc ngay lúc đó; cụ thể trong lời khen của bạn; hãy nhớ rằng những lời nói hoặc cử chỉ của người người lãnh đạo có một sức mạnh đặc biệt; thường xuyên xác nhận những cá nhân, nhưng không cần phải đều đặn, nếu không những khẳng định đó lại trở thành thói quen.

* *Đáp Ứng Nhiệt Tình.* Cảm thông đồng nghĩa với phẩm chất tình yêu này. Hãy đặt mình vào hoàn cảnh của người khác; cảm nhận những gì họ đang cảm nhận; chăm chú lắng nghe người khác là nhân tố thiết yếu của việc đáp ứng đầy cảm thông này; cũng thế, cảm thông là tiếp tục chú ý đến người khác chứ không chú ý đến chính mình.

* *Lòng Kính Trọng.* Phẩm tính này giúp chúng ta đón nhận người khác như họ là, chứ không phải như chúng ta muốn họ là hay họ nên là. Dường như đó là nhân tố then chốt cho các mối quan hệ tốt đẹp. Hệ quả của lòng kính trọng là: chúng ta có thể bị người khác gây khó chịu trong phạm vi mà chúng ta cho phép họ. Việc cho phép điều này xảy ra trao cho người khác quyền hạn trên chính bản thân nội tâm của mình vốn không phải là một trình trạng lành mạnh.

* *Sự Am Hiểu.* Ai yêu thương, người ấy học biết; họ vượt quá những hành động bên ngoài của người khác và tự hỏi tại sao. Một bác sĩ tâm lý nhận định, càng hiểu biết bệnh nhân hoặc khách hàng, ông càng nên giống họ. Bằng cách vượt quá cái bên ngoài, ông khám phá cái phong phú của chính cuộc sống họ.

* **Các Tôi Tôi Miễn Cường**

Trong những nhận định lịch lãm và tách bạch của mình, Mục sư Rick Warren mô tả cách thức Thiên Chúa dùng quá

nhều người vốn không xứng hợp với công việc của Ngài (Ngày 29, STĐMĐ., tr. 295).

Abraham thì già nua, Giacob không có gì bảo đảm, Leah không duyên dáng, Giuse bị lợi dụng, Môisen cà lăm, Gidêon nghèo khổ, Samson mê muội, Rahab vô luân, Đavít vụng trộm và gia đình gặp bao rắc rối. Êlia muốn chết, Giêrêmia chán nản, Giona miễn cưỡng, Naomi goá bụa, Gioan Tẩy Giả ít nữa cũng là người lập dị, Phêrô bốc đồng nóng nảy, Matta bối rối, Thiếu phụ Samaria đổ vỡ đến mấy đời chồng. Giakêu chẳng ai thích, Tôma nghi hoặc, Phaolô kém sức khỏe, Timôtê nhút nhát.

Mười năm về trước, lúc tôi đã là quản xứ nhà thờ Chánh toà Syracuse, một ông trong Ban Hành Giáo bảo tôi, nhiều người đi nhà thờ này đều không muốn tham gia một cái gì cả. Có lẽ điều đó cũng dễ hiểu. Một ít thành viên thực sự đang sống bên trong làn ranh địa bàn giáo xứ; họ yêu mến cái kiến trúc rộng lớn lâu cả thế kỷ với trần nhà cao vút, với những cánh cửa sổ nhiều màu và những điệu nhạc tuyệt diệu; những giáo hữu này muốn có những buổi cử hành đẹp đẽ nhưng cũng muốn không ai biết đến.

Vậy mà thái độ tiêu cực ấy làm tôi phải bận tâm và lo lắng đang khi phương pháp mục vụ mang tính thần học cơ bản của tôi lại bao gồm cả việc dẫn thân tối đa của các thành viên trong giáo xứ. Sự kháng cự tôi gặp phải xem ra song song với sự do dự của những con người trong Kinh Thánh vốn được Rick Warren nêu đích danh.

Tuy nhiên, tôi sung sướng để nói thêm rằng, hai năm giảng dạy và giáo dục về chủ đề này cùng với những lời mời gọi cá nhân hay nhóm tham dự vào nhiều hoạt động khác nhau đã dần dần thay đổi tình trạng đó.

Một nhóm Tự nguyện Cuối Tuần quanh năm giờ đây không ngừng tăng lên hàng trăm người mới, họ đóng góp những quà tặng của mình cho việc xây dựng nhà thờ và làm cho bộ mặt giáo xứ tốt đẹp hơn. Con số đó thật là mờ nhạt so với hàng ngàn tình nguyện viên trong các giáo xứ rộng lớn hơn (như 7,000 tại Cộng Đoàn Saddleback), nhưng đối với nhà thờ Chánh toà này, nó cho thấy một chuyển dịch ấn tượng trong thái độ của người giáo dân (Ngày 31, STĐMĐ., tr. 308).

*** Quản Lý Đầy Lòng Biết Ơn**

Bây giờ thuộc Mục Đích 4 đề cập đến những chiều kính khác nhau trong việc trở nên những tôi tớ của Thiên Chúa, thực hiện những công việc Ngài trao.

Trong giới Công giáo, một sự đột phá tương tự hay song song được gọi bằng những thuật ngữ như Phục Vụ, Hy Lễ, hay mới mẽ hơn, Những Người Quản Lý Đầy Lòng Biết Ơn Về Những Quà Tặng Của Thiên Chúa.

Ý niệm cuối cùng đó có nền tảng trong Kinh Thánh, phụng vụ và giáo huấn chính thức của Hội Thánh Công Giáo.

Quản Lý Đầy Lòng Biết Ơn bắt nguồn từ hai câu chuyện sáng tạo trong sách Sáng Thế - St 1, 28; 2, 15. Thiên Chúa tỏ cho nguyên tổ chúng ta thấy thế giới thiện hảo và tuyệt vời trước mắt họ, rồi ra lệnh cho họ “hãy sinh sôi nảy nở và làm chủ mặt đất”, đồng thời “hãy canh tác và chăm sóc nó”. Nói cách khác, hãy là những người chăm sóc có trách nhiệm về công trình tạo thành của Thiên Chúa.

Hai kinh nguyện phụng vụ nói rằng, “mọi sự tốt lành đều bởi Chúa mà ra” và rằng, “Chúa là nguồn mạch sự sống và

thiện hảo” (Lời nguyện nhập lễ, Chúa Nhật 22 Thường Niên và Kinh Nguyện Thánh Thể IV).

Giáo huấn chính thức của Hội Thánh nhắc chúng ta rằng, *trao lại cho Thiên Chúa* một phần những của tốt lành đã lãnh nhận từ Đấng Tạo Thành là một nhiệm vụ và là một vinh dự, (Công Đồng Vaticanô II, Sắc Lệnh Tông Đồ Giáo Dân, số 10). Tương tự, ba thập niên sau, cuốn *Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo* nhấn mạnh “Của cải trong trần gian được dành cho toàn thể nhân loại” (Số 2402).

Giáo huấn chính thức có nguồn gốc Kinh Thánh và phụng vụ này bao hàm ba phẩm tính nội tại để chăm sóc với lòng biết ơn thích hợp.

Đức Tin: Nhận biết rằng, mọi sự đều là quà tặng đến từ Thiên Chúa.

Lòng Biết Ơn: Ý thức về những quà tặng này dĩ nhiên sẽ gợi lên hoặc phải gợi lên nơi chúng ta một lòng biết ơn tự bên trong.

Rộng Mở Con Tim: Điều này giả định một sự sẵn sàng để chia sẻ một phần những gì chúng ta đã lãnh nhận - thời giờ, tài năng và của cải - để làm cho thế giới này tốt đẹp hơn và xây dựng Hội Thánh.

Thư mục vụ của các Giám Mục Hoa Kỳ, *Phục Vụ, Đáp Trả Của Người Môn Đệ*, tóm tắt những ý tưởng đó theo cách này.

Người môn đệ phục vụ nhận ra Thiên Chúa là nguồn mạch sự sống, Đấng trao ban tự do, nguồn mạch của tất cả những gì người môn đệ có, những gì họ là và sẽ là... Họ biết mình là những người lãnh nhận và bảo quản những

quà tặng của Thiên Chúa. Họ biết ơn về những gì họ đã lãnh nhận và nóng lòng vun đắp những quà tặng phát xuất từ lòng yêu mến Thiên Chúa và yêu thương anh chị em (Đoạn 1).

Bản văn định nghĩa một người phục vụ là:

Người đón nhận những quà tặng của Thiên Chúa với lòng biết ơn, ấp ủ và trông nom chúng với tinh thần trách nhiệm, chia sẻ chúng cho người khác theo lẽ công bằng và lòng yêu mến, và trả lại cả vốn lẫn lời cho Thiên Chúa (Đoạn 7).

*** Thời Giờ, Tài Năng và Tiền Bạc**

Trong bảy ngày hoặc bảy chương này, Rick Warren công hiến những hiểu biết sâu sắc phong phú cho những người lãnh đạo vốn ước ao khơi dậy tinh thần phục vụ Kitô giáo cho đoàn chiên mình. Các bài viết của ông hẳn cũng sẽ thúc đẩy các thành viên chia sẻ bao quà tặng của mình cho những người khác vốn có thể không phải là các tín hữu.

Những ai cổ vũ tinh thần phục vụ và các mục tử Công giáo có khuynh hướng phân loại các quà tặng cần được chia sẻ này thành thời gian, tài năng và của cải.

Thời Giờ: Trong thế giới bận rộn hôm nay, thời giờ có lẽ là thứ quý giá nhất, quà tặng gay go nhất để chia sẻ. Chúng ta biết, thời gian dành cho chúng ta trên trần gian thì giới hạn, chóng qua và không biết trước.

Trong khu nội thành của chúng tôi, tại trường Công giáo các cấp K-6 với phần lớn sinh viên là người Mỹ da đen, không Công giáo, dưới mức nghèo đói, có đến 24 thầy cô cố vấn giàu kinh nghiệm dành mỗi tuần một giờ cho cùng một học

viên suốt năm đó. Họ đến từ nhiều hoàn cảnh khác nhau, 6 tình nguyện viên của nhóm Oasis và bảy sinh viên của trường đại học Syracuse. Họ chia sẻ thời giờ của mình hầu mang đến cho các bạn trẻ nghèo một cơ hội tốt hơn trong cuộc sống và một tương lai sáng sủa hơn.

Tài Năng: Tài năng của chúng ta tượng trưng cho sự kết hợp của những quà tặng lãnh nhận từ lúc chào đời, được hình thành bởi nền giáo dục và được làm giàu thêm nhờ kinh nghiệm. Thật khó mà tin được khi biết rằng, nghệ sĩ nhạc jazz Dave Brubeck, ở tuổi 80 vẫn luyện tập, sáng tác và biểu diễn.

Của cải: Của cải chúng ta sở hữu có thể đến từ tiền lương, tiền hưu, tiền an sinh xã hội, làm thêm, tiền lãi, tiền trợ cấp, thừa kế, hay trúng số. Đối với của cải, Việc Quản Lý Với Lòng Biết Ơn luôn giữ lý tưởng này: Hãy trả lại cho Thiên Chúa với lòng biết ơn hoặc hãy chia sẻ của cải bạn đã lãnh nhận; hãy bớt đi một phần của cải để làm lễ dâng trong những lễ nghi thờ phượng; hãy sử dụng những chiếc phong bì của giáo xứ bạn; hãy lưu ý lý tưởng bắt nguồn từ Kinh Thánh về việc dâng 1/10 hoa lợi, 5% cho giáo xứ bạn và 5% cho những việc bác ái khác.

Nhiều giáo xứ hoặc hầu hết các giáo xứ Công giáo đều lên chương trình, tuần thì xin thời gian và tài năng, tuần thì xin đóng góp tiền bạc. Những kinh nghiệm đó gồm cả việc dạy đọc đúng, hát đúng, chia sẻ những chứng từ và văn chương cũng như đây là một cơ hội để ghi danh vào những dự án phục vụ đa dạng và cam kết hỗ trợ về mặt tài chánh.

*** Một Hội Thánh Lộn Xộn**

Ngày 35, Mục sư Rick Warren nói đến “Quyền Năng Thiên Chúa Trong Sự Yếu Đuối Của Bạn”. Bằng một kiểu nói

hấp dẫn, ông mô tả sự mỏng giòn của con người và sự kiên tính mỏng giòn này tồn tại trong mỗi thành viên của gia đình Hội Thánh.

Người Công giáo ý thức rất rõ bản tính mỏng giòn, yếu đuối của các thành viên trong Hội Thánh. Việc chấp nhận tính loài người ấy thật không dễ, đặc biệt trong những năm gần đây với những vụ lạm dụng tình dục. Vậy mà, người Công giáo vẫn tiếp tục tin vào sự hiện diện của Thiên Chúa trong Hội Thánh mình.

Ở đây, việc nhận thức chiều kích lâu đời của lịch sử Hội Thánh thật hữu ích. Bao nhiêu gương lành gương sáng trong quá khứ cho thấy đó là một Hội Thánh vừa có một nhân tính, vừa có một thần tính.

Một sử gia người Anh, không phải Công giáo, đã từng thốt lên một nhận định nổi tiếng rằng, nếu một thể chế nhân loại nào đó trải nghiệm sự băng hoại bên trong hoặc áp lực bên ngoài lớn như thế thì thể chế đó đã tiêu vong từ lâu. Đối với ông, chính sự tồn tại của Hội Thánh Công Giáo kỳ thực là một bằng chứng của Đấng thần thiêng che chở nó.

Một linh mục sử gia đáng kính đã nói, cảm thức về niềm hy vọng lớn lao nhất của ngài cùng với niềm tin vào lời hứa của Chúa với Phêrô rằng, Ngài sẽ ở cùng Hội Thánh mọi ngày cho đến tận thế là tri thức của ngài về lịch sử Hội Thánh Công Giáo.

Nhiều năm trước đây, tôi lặp lại những lời nói và những ví dụ đó cho một nhóm linh mục vốn rất ưu tư, và ngay lập tức, tôi quan sát thấy nỗi lo lắng của họ lắng xuống một cách đáng kể, sự bình tâm đã đến với họ. Họ biết rõ rằng, Hội Thánh Công Giáo là một nhóm gồm những con người “lộn xộn” và

theo một nghĩa nào đó, thật đáng tiếc. Nhưng họ cũng tin rằng, trong những cách thức màu nhiệm, Chúa Thánh Thần đang hướng dẫn, chỉnh đốn và nâng đỡ Hội Thánh.

CHƯƠNG VI

MANG SỨ ĐIỆP ĐẾN CHO NGƯỜI KHÁC

*(Rick Warren, STĐMĐ, Mục đích # 5
“Bạn Được Tạo Dựng Cho Một Sứ Mệnh” Ngày 36-40)*

Phần lớn người Công giáo chúng ta không thấy có sự bất đồng nào với phần cuối của Mục sư Rick Warren khi ông nói đến sứ mệnh đem sứ điệp Tin Mừng Đức Giêsu đến cho người khác. Tuy nhiên, họ cảm thấy khá xa lạ với những lời lẽ có phần cường điệu của ông, thậm chí, cách nào đó làm họ khó chịu.

Những Khác Biệt và Những Minh Định

Khi định nghĩa và mô tả từ “sứ mệnh”, Rick Warren coi sứ vụ là việc phục vụ những người tin, và sứ mệnh là việc phục vụ những người chưa tin (Ngày 36).

Hai thuật ngữ này nhằm mô tả những người vừa tin vào Đức Giêsu vừa đem sứ điệp của Ngài đến cho người khác: môn đệ và tông đồ.

Môn đệ là những người lắng nghe và đi theo Đức Giê-su; tông đồ là những người được Ngài sai đi loan báo Tin Mừng cho toàn thế giới.

Nơi rửa tội lâu đời của Nhà thờ Chánh Toà Syracuse còn lưu giữ một bức khảm hiếm hoi đầy tính sáng tạo và hấp dẫn trên cả hai bức tường với một trích dẫn Kinh Thánh trên lối vào.

Một bức hình Chúa Kitô Phục Sinh đứng thẳng, bao quanh Ngài là hai cây trĩu nặng quả cùng với rất nhiều chim và bướm - biểu trưng sự sống.

Ở bức đối diện, mười một tông đồ đứng trong trạng thái ngỡ ngàng với con chim bồ câu, bồn nước rửa tội và hình con cá ở tâm của bức khảm.

Trên lối vào, câu Tin Mừng Matthêu nói đến sứ vụ của các môn đệ: “Hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần...” (Mt 28,16-20).

Lưu ý, chỉ có mười một tông đồ. Đây là lần hiện ra của Chúa Kitô sau biến cố Phục Sinh; Giuđa đã tự vẫn, các tông đồ chưa chọn ra người thay thế. Cho nên, sẽ là mười một thay vì mười hai.

Giờ đây, các tông đồ này lại được sai đi, được uỷ thác, được lệnh truyền thi hành sứ mệnh.

Như mục sư Warren đã lưu ý, từ ngữ sứ mệnh truy nguyên từ một động từ Latin “*Mitto... missum*” có nghĩa là sai đi, đang sai đi, đã sai đi.

Câu Latin giải tán cuối Thánh lễ “*Ite missa est*” hiện thời được dịch là “Lễ xong, chúc anh chị em đi bình an”.

Vậy thì, thuật ngữ sứ mệnh đâu có xa lạ với những người Công giáo. Chúng ta thường áp dụng từ ngữ này cho những hoạt động chẳng hạn như các dự án truyền giáo, việc phục vụ giáo xứ và quyên góp cho việc truyền giáo.

Rick Warren thuật lại câu chuyện cảm động của cha mình, một nhà giảng thuyết đã hơn năm mươi năm mà hầu hết là ở những xứ nhỏ, với niềm đam mê của ông là xây những ngôi nhà thờ nhỏ trong các vùng “truyền giáo” hải ngoại. Cho dù, suốt cả chuỗi đời, ông đã chứng kiến được 150 ngôi nhà thờ, vậy mà vào những ngày cuối cùng trước khi từ biệt bởi chứng ung thư, ông không ngừng lặp lại rằng, “Thêm một nữa cho Chúa Giêsu”. Liệu ông muốn nói thêm một linh hồn hay một ngôi nhà thờ, điều đó không thấy xác định.

Nhưng rồi, vào những khoảnh khắc cuối đời, ông đặt tay trên đầu con trai và lặp lại câu đó.

Rõ ràng, Mục sư Cộng Đoàn Saddleback này đã theo kịp lòng nhiệt tâm truyền giáo của người cha giảng thuyết.

Đang khi một Linh mục Công giáo hay một giáo dân điển hình nào đó có thể không tỏ cho thấy một tinh thần truyền giáo mạnh mẽ tương tự, thì nhìn chung, một cách đặc biệt, Hội Thánh và các cộng đồng giáo xứ địa phương rất ủng hộ những nỗ lực truyền giáo.

- Thánh Bộ Truyền Bá Đức Tin luôn hướng dẫn, động viên và ủng hộ các nhà truyền giáo trên thế giới.
- Hằng năm, vào mùa thu, mọi giáo xứ ở Mỹ dành cuộc quyên góp đặc biệt hay bổ sung giúp cho quỹ truyền giáo.
- Chắc hẳn tất cả các giáo phận trên nước Mỹ đều tham gia “Chương Trình Hợp Tác Truyền Giáo”, qua đó, mỗi năm Chương Trình này gửi đến mỗi giáo xứ một thuyết trình viên nói đến công cuộc truyền giáo vào một dịp đặc biệt cuối tuần.
- Các uỷ ban truyền giáo Mỹ, như Maryknoll, gọi các giáo sĩ và tông đồ giáo dân đến nhiều nơi trên toàn thế giới hầu Tin Mừng đến được những nơi xa xôi.
- Con số các giáo phận và giáo xứ đỡ đầu các cộng đồng giáo phận, giáo xứ trong các nước nghèo đang gia tăng. Qua đó họ giúp đỡ tài chánh, vật dụng và nhân sự cho các cộng đồng này.

Những nỗ lực này trở nên mờ nhạt khi đem sánh với kế hoạch của Mục sư Rick Warren khi ông có 500 nhóm nhỏ thuộc Cộng Đoàn Saddleback đỡ đầu cho những ngôi làng ở Rwanda. Phần lớn những người Công giáo đó không có được một bầu nhiệt huyết truyền giáo như Rick Warren, tuy nhiên, họ cũng đảm nhiệm nhiều hoạt động thuộc môi trường truyền giáo, dẫu ở đó vẫn còn nhiều giới hạn trong việc lớn lên và phát triển.

* Ngày Tận Thế

Như chúng ta biết, Hội Thánh Công Giáo rất nghi ngờ những điềm gở mà nhiều nhà tiên tri báo trước cuộc giáng lâm gần kề của Đức Kitô và ngày tận thế.

Tương tự, Rick Warren phủ nhận những lời tiên báo này và trích dẫn hai đoạn Kinh Thánh để bảo vệ cho lập trường của ông (STĐMĐ., tr. 360-361).

Trong sách Công Vụ Tông Đồ, ngay trước lúc Chúa Giêsu về trời, các môn đệ hỏi rằng, “Thưa Thầy, có phải bây giờ là lúc Thầy khôi phục vương quốc Israel không?”, Ngài đáp, “Anh em không cần biết thời giờ và kỳ hạn Chúa Cha đã toàn quyền sắp đặt” (Cv 1, 6-7).

Trong Tin Mừng Mathêu, Đức Giêsu bảo, “Còn về ngày và giờ đó thì không ai biết được, ngay cả các thiên sứ trên trời hay cả người Con cũng không; chỉ một mình Chúa Cha biết mà thôi” (Mt 24, 36).

Như Barclay, một học giả Kinh Thánh Tin Lành nổi tiếng nhận xét, nếu Đức Kitô tự Ngài đã không biết ngày đó, giờ đó, hà cớ sao loài người hay chết chúng ta lại mong biết điều ấy.

Hần Hội Thánh Công Giáo hưởng ứng lối giải thích này. Tuy nhiên, Rick Warren lại đi quá xa khi nhấn mạnh Đức Giêsu sẽ không trở lại cho đến khi Tin Mừng được loan báo thấu tới tất cả mọi dân tộc. “Khi đó ngày tận cùng sẽ đến” (Mt 24, 14).

Theo Mục sư Warren, việc chờ mong lệch lạc về một ngày tận thế gần kề nào đó không nên được vận dụng như một lý do hầu tránh né những nỗ lực truyền giáo. Ngoài ra, những lời của Đức Kitô về thời khắc sẽ đến của ngày tận thế sẽ là động cơ thúc đẩy các tín hữu đi đến những nỗ lực truyền giáo lớn lao hơn.

Đồng ý và Khẳng định

*** Những Chứng Từ Cá Biệt**

Hiểu được sức mạnh của những chứng từ của từng cá nhân trong việc thuyết phục và tác động người khác, Rick Warren là người ủng hộ mạnh mẽ chúng. Ông cũng đưa ra một bảng hướng dẫn rõ ràng để giúp người khác suy nghĩ và khai triển những câu chuyện vốn đã trở thành riêng tư của người đó (Ngày 37).

Đây là khung đề nghị của ông cho một chứng từ:

1. Trước khi gặp Đức Giêsu, cuộc sống của tôi thế nào?
2. Làm sao tôi biết tôi cần Đức Giêsu?
3. Tôi cam kết đời tôi với Đức Giêsu thế nào?
4. Đức Giêsu đã thực hiện biến đổi nào trong đời tôi?

Sau đó Rick Warren đưa ra một số câu hỏi gợi ý nhằm kích thích trí nhớ người đọc, đồng thời giúp họ bắt đầu phát triển hình thành những chứng từ:

- Chúa dạy tôi điều gì từ thất bại?
- Chúa dạy tôi điều gì từ việc thiếu hụt tiền bạc?
- Chúa dạy tôi điều gì từ đau khổ, u buồn và chán nản?
- Chúa dạy tôi điều gì từ việc phải đợi chờ?

- Chúa dạy tôi điều gì từ bệnh tật?
- Chúa dạy tôi điều gì từ thất vọng?
- Tôi học được điều gì từ gia đình, cộng đoàn, các mối tương quan, nhóm nhỏ của tôi và từ những người phê phán tôi?

Với giới Công giáo chúng ta, việc sử dụng những chứng từ cá nhân cũng đang phát triển dần tại các dịp lễ hoặc các sự kiện.

- Phần cốt lõi của việc biểu lộ “Tâm Tình Tạ Ơn Thiên Chúa về Những Hồng Ân Ngài ban” là một chứng từ của anh chị em giáo dân, những người bước từng bước trong đức tin, bắt đầu bằng việc bỏ tiền oi và như kết quả cho thấy, họ cảm nhận bình an và niềm vui.
- Vào những buổi cử hành Nghi Thức Khai Tâm Cho Người Trưởng Thành, mỗi lớp luôn luôn có phần chia sẻ chứng từ của một người đã trở lại đạo nhiều năm trước đó.
- Ở các nhóm Tự Nguyện, Đội Bảo Vệ hay Truyền Giáo Cuối Tuần, các giáo xứ thường yêu cầu đương sự nói lên lý do tại sao họ tham gia công việc này, hoặc công tác này đã ảnh hưởng trên họ một cách tích cực như thế nào.
- Những người thuộc các nhóm Canh tân Đặc sủng Công giáo lắng nghe và hưởng ứng chứng từ của các thành viên về những hành trình thiêng liêng của họ.
- Những người thuộc các nhóm Mười Hai Bước đón nhận những chứng từ của những người đang cai nghiện.
- Một đời sống thiêng liêng thấm nhuần ý tưởng mang tính thần học, “Lạy Chúa, xin tỏ cho chúng con thấy lòng nhân hậu của Chúa để chúng con được ơn cứu sống” khuyến khích những người tham dự nhận ra sự hiện diện của Thiên Chúa trong cuộc sống thường ngày. Tiến trình đó đến lượt lại tạo nên những chất liệu cho các chứng từ cá nhân về sau.

* **Đẳng Cấp Thế Giới / Tầm Nhìn Thế Giới**

Thật hiển nhiên, chúng ta đang sống trong một thế giới, một xã hội mang tính thị trường toàn cầu. Đến thăm thành phố New York, thử coi nơi sản xuất các mặt hàng và thử liếc nhìn kênh truyền hình CNN với những tường trình trực tiếp tại chỗ... cho thấy thế giới hôm nay là một ngôi nhà chung.

Rick Warren vận dụng thực tế thời sự đó khi ông nhấn mạnh về những nỗ lực truyền giáo đẳng cấp thế giới (Ngày 38).

Như tôi đã đề cập, ước ao của ông là liên kết những nhóm nhỏ của Cộng Đoàn Saddleback để đỡ đầu những cộng đoàn nhỏ ở Rwanda. Thế nhưng, kế hoạch của ông lớn lao hơn nhiều. Ông đang nghĩ đến một nỗ lực tình nguyện quy mô mang tính toàn cầu, Dự Án Hoà Bình, “biến 400,000 nhà thờ ở 47 quốc gia thành những trung tâm chăm sóc, nuôi dưỡng và giáo dục cho những người nghèo, và thậm chí biến họ thành những doanh nhân” (*Time*, ngày 22/8/2005, tr. 59).

Giáo Hội Công Giáo Hoa Kỳ đã và đang có những nỗ lực như thế để trợ giúp những cộng đoàn ở các nước đang phát triển trong nhiều thập niên qua, mặc dầu ở một mức độ ít quy mô hơn.

* Hiệp Hội Thế Giới Truyền Giáo (thuộc Thánh Bộ Truyền Bá Đức Tin) đã từng phát hành một tràng chuỗi mân côi nhiều màu và gợi ý cho những ai lần chuỗi hãy dâng mỗi mười kinh để cầu nguyện cho một lục địa nào đó.

* Nhiều cộng đoàn khác đề nghị mỗi chục kinh mân côi được dành để cầu nguyện cho mỗi nước khác nhau.

+ Việc quyên góp hằng năm vào Mùa Chay, trong đó phần Bát Gạo Người Nghèo dành cho tổ chức Cứu Tế Công Giáo đã tạo nên những ngân quỹ đáng kể giúp cho những người thiếu thốn trong các nước nghèo có thể tự lực cánh sinh. Bát Gạo Người Nghèo còn kết hợp với lời cầu nguyện, ăn chay, các công việc bác ái cùng việc giáo dục nhắm đến những con người và những địa danh bên ngoài quốc gia.

+ Một số giáo xứ trích mười phần trăm tiền oi hằng tuần để góp vào quỹ, quỹ này sẽ được phân phát đồng đều mỗi tam cá nguyệt cho các nhóm có nhu cầu ngoài giáo xứ, giáo phận và quốc gia. Các giáo xứ đó cũng khuyến khích người nhận phần hồi bằng những thông tin hay hình ảnh niêm yết trên Bảng Thế Giới Truyền Giáo ở các lối vào nhà thờ.

+ Những buổi Cầu Nguyện Chung cuối tuần hay Lời Nguyện Tín Hữu trong Thánh lễ đã nhắc đến hoặc cần lưu ý nói lên mối quan tâm đến các cộng đoàn Hội Thánh trên toàn cầu một cách sao cho phù hợp.

*** Những Nhóm Nhỏ và Việc Viết Nhật Ký**

Trong Ngày 39, giữa những cách thức khác nhau để quân bình cuộc sống, Mục sư Rick Warren khuyến khích việc tham gia vào một nhóm nhỏ và viết nhật ký thiêng liêng.

Ông nói, cách tốt nhất để thấm nhuần các nguyên tắc của *Sống Theo Đúng Mục Đích* là thảo luận chúng với những người khác trong *mô hình một nhóm nhỏ*. Bằng cách ấy, họ có thể cho và nhận ý kiến phản hồi,

thảo luận những mẫu gương trong đời thường, cầu nguyện, động viên và nâng đỡ nhau khi họ sống cho những nguyên tắc này (STĐMĐ., tr. 387-388).

Đối với những người Công giáo, khái niệm các nhóm nhỏ đã bắt đầu trong thời gian gần đây ở miền trung và miền nam nước Mỹ. Ít lâu sau, nó xuất hiện với một hình thức thích ứng hơn ngang qua tiến trình CANH TÂN. Giáo Hội tiểu bang New Jersey đã sớm dựa vào tổ chức đó để đem những kinh nghiệm nhóm nhỏ này đến nhiều giáo xứ và giáo phận Hoa Kỳ, cũng như giờ đây, ở nước ngoài. Sau khi tiến trình CANH TÂN chấm dứt, hệ thống nhóm nhỏ vẫn được duy trì trong các giáo xứ, nhưng không ở một cấp độ rộng lớn.

Tuy vậy, nhiều vị lãnh đạo Hội Thánh Công Giáo ngày nay xem tiến trình nhóm nhỏ này như một chìa khoá để làm sống lại đời sống giáo xứ khắp đất nước Mỹ.

Rick Warren cũng mạnh mẽ khuyến khích việc duy trì nhật ký thiêng liêng. Tiến trình đó củng cố bước tiến triển của chúng ta, ghi lại những bài học cuộc sống mà chúng ta không muốn quên, giúp chúng ta nhớ lại những thấu hiểu giá trị, khai sáng những suy nghĩ và củng cố những quyết tâm (STĐMĐ., tr. 390-391).

Một người bạn của tôi, như là kẻ thừa hưởng kinh nghiệm hướng dẫn Cuộc Đạo Sứ Trong Hôn Nhân của Rick Warren, đã không ngừng ghi lại nhật ký thiêng liêng của mình trong vòng ít nữa 20 năm. Anh ấy trung thành dành ra khoảng mười phút mỗi ngày ghi lại những ý tưởng thiêng liêng của mình. Việc thực hành đều đặn không nghi ngại đó cho thấy những kết quả tích cực mà Rick Warren đã tiên báo.

Tiến Tới

Hành trình 40 ngày đến đây đã kết thúc, nhưng trong một ý nghĩa nào đó, nó chỉ mới bắt đầu. Với việc đọc, suy ngẫm và có thể là việc chia sẻ nhóm, có lẽ các bạn nhận ra một vài biến đổi thiêng liêng bên trong vốn đang hướng đến tương lai. Một lối sống mới đang vẫy gọi. Tuy nhiên, bản tính con người vốn yếu hèn, chúng ta có thể dễ dàng vấp ngã, sa sầy, thậm chí trượt lùi lại vào những khuôn mẫu cũ xưa.

Đĩ nhiên, lý tưởng là hằng giữ Chúa ở trung tâm đời mình. Khi làm điều ấy, chúng ta thờ phượng; khi không làm vậy, chúng ta lo âu (Ngày 40, STĐMĐ., tr. 398).

Kết thúc tập sách, để giúp chúng ta luôn giữ Chúa ở trung tâm đời mình, tôi xin lấy lại lời của bốn nhân vật nổi tiếng, trong đó có cả Rick Warren.

Á thánh, Mẹ Têrêxa Calcutta. Khi được hỏi làm sao Mẹ đã có thể chôn cất 40,000 người trong đời mình. Người phụ nữ thánh thiện ấy trả lời cách đơn sơ: “Từng người một. Tôi nhặt một thi thể ở trên đường phố, sau đó là một người khác, và tiếp theo là một người khác nữa. Từng người một”.

Có phải Mẹ từng cảm thấy quá tải bởi những thách đố lớn lao trước mắt - những đứa trẻ bị bỏ rơi, những người mắc bệnh AIDS, những người già cả yếu ớt? Mẹ đáp lại rằng: “Bạn chỉ có thể làm những gì bạn có thể”.

Phải chăng đây là chìa khoá cho một cuộc sống đúng đắn? “Không quan trọng điều bạn làm, nhưng quan trọng bạn yêu mến ngân nào khi làm điều ấy”.

Jean Valjean. Nhân vật chính anh hùng giống Đức Giêsu trong nhạc phim “*Những Người Khốn Khổ*” (Les Miserables), sau một đời gian truân với những việc bác ái đáng kể, đã quỳ gối trước những chân nến bằng bạc và tượng chuộc tội mà một vị Giám mục đã cho anh. Biết rằng cái chết đang đến gần, anh cầu xin Chúa trên cao đón lấy anh và đưa anh vào nhà Ngài.

Nhạc phim kết thúc với hình ảnh một ca đoàn áo trắng đang chào đón Jean Valjean vào thiên đàng trong lời ca, “yêu thương tha nhân là nhìn thấy thánh nhan Thiên Chúa”.

Mục sư Rick Warren. Tờ “Good News Paper” được xuất bản bởi Son Light Ministries, một tổ chức phi lợi nhuận, đã phân phát miễn phí 25,000 bản mỗi tháng trong khu vực Central New York. Gây quỹ chủ yếu bằng của hảo tâm, tờ báo này có mặt tại nhiều siêu thị và ở những địa điểm tương tự khác trong vòng 9 năm. Số tháng 5/2006 có đăng một bài phỏng vấn Mục sư Rick Warren. Sau đây là đoạn trích từ “*Những tư tưởng của Rick Warren*”.

Năm qua là năm trọng đại nhất của đời tôi, cũng là năm khó khăn nhất đối với Kay, vợ tôi - cô ấy bị ung thư.

Tôi từng nghĩ, cuộc sống là những gò nổng và lũng sâu, bạn trải qua những giờ phút tăm tối, rồi đi lên đỉnh núi và trở đi trở lại như vậy. Tôi không tin điều đó nữa.

Thay vì là những đồi cao hay lũng sâu, tôi tin cuộc sống tựa hồ hai đường xe lửa, mà ở mọi thời khắc, bạn luôn luôn có những điều tốt cũng như những điều không may trong đời mình.

Cuộc đời dẫu xuôi may đến đâu, vẫn luôn có đó điều xúi quẩy mà bạn phải đương đầu.

Và cuộc đời dẫu tột tệ đến mấy, vẫn luôn có đó một cái gì tốt lành để bạn có thể cảm ơn Chúa.

Kết thúc cuộc phỏng vấn, Mục sư Warren đưa ra 5 điểm thực hành:

Những lúc hạnh phúc, HÃY NGỢI KHEN CHÚA.

Những lúc khó khăn, HÃY TÌM KIẾM CHÚA.

Những lúc tĩnh lặng, HÃY THỜ LẠY CHÚA.

Những lúc khổ đau, HÃY TIN CẬY CHÚA.

Trong mọi lúc, HÃY TẠ ƠN CHÚA.

Á thánh Giáo Hoàng Gioan XXIII. Ở tuổi 76, phần lớn người ta nghĩ hưu hay dự liệu điều đó cho những ngày gần kề. Nhưng điều ấy lại không là trường hợp của Angelo Roncalli, Giám mục thành Venise, một người thấp bé và tròn trịa nhưng rất vui tính và khôn ngoan. Thật ngạc nhiên, ngày 28/10/1958, ngài được chọn làm Giáo Hoàng của Hội Thánh Công Giáo và lấy một tên mới cho mình là Giáo Hoàng Gioan XXIII.

Ngài nổi tiếng bởi những câu nói ngắn gọn, đôi lúc mang chút hài hước. Khi được hỏi, “Thưa Đức Thánh Cha, có bao nhiêu người làm việc tại Vatican?”. Ngài trả lời, “Khoảng một nửa số đó”.

Tuy nhiên, ngài có một tầm nhìn đáng kinh ngạc; có lần ngài nói: “Sống trên trần gian, chúng ta không như những người bảo vệ bảo tàng viện, nhưng là để vun trồng mảnh vườn màu mỡ của sự sống và để chuẩn bị cho một tương lai rạng ngời”(Thomas Cahill, *Pope John XXIII*, tr. 158).

Con người tuổi tác này triệu tập Công Đồng Vaticanô II, nhóm họp 4 năm những Giám mục trên toàn thế giới, vốn đã thay đổi tận căn Hội Thánh Công Giáo trong nửa thế kỷ sau đó.

Giáo Hoàng Gioan XXIII còn là một con người cầu nguyện với niềm tin thác sâu sắc vào Thiên Chúa.

Người ta nói về ngài rằng, ban đêm trước lúc đi nghỉ, ngài lên vào nhà nguyện và cầu nguyện. Người ta đoán rằng, với tuổi tác và nhiều gánh nặng, việc chiêm ngắm mỗi khi có thể này kéo dài trong một thời gian dài.

Không phải vậy sao.

Ngược nhìn lên bàn thờ, Giáo Hoàng này hẳn đã nói cách đơn sơ, “Lạy Chúa, đó là Hội Thánh của Chúa. Con đi ngủ đây”.

Những mẫu gương đó như mẫu mực cho chúng ta noi theo khi chúng ta tạm biệt Rick Warren với 40 ngày gọi hứng của ông để bắt đầu đi vào những ngày sắp tới bằng cách áp dụng những bài đã học đó vào cuộc sống riêng tư của mình.

PHỤ LỤC

Đời Sống Thiêng Liêng và Sự Căng Thẳng

Trong phần dẫn nhập tập sách này, tôi đã đề cập đến 2 khóa tĩnh tâm, một là vào mùa thu năm 2005, và một vào mùa xuân năm 2006 với đề tài “Phát Huy Một Cuộc Sống Theo Đúng Mục Đích và Giải Toả Căng Thẳng”.

Các nhóm (một nhóm 40, nhóm kia 100) đã gặp mặt 6 lần, mỗi tuần một lần trong vòng 90 phút dành cho việc suy niệm Lời Chúa, chia sẻ nhóm và những suy tư tôi khai triển về cả hai cuốn *Sống Theo Đúng Mục Đích* và tập sách nhỏ *Slow Down* (Giảm Tốc) của tôi. Những bảng đánh giá sau mỗi lần gặp gỡ cho thấy những ý kiến rất tích cực.

Phần chính của ấn bản “Một Quan Điểm Công Giáo về Tác Phẩm Sống Theo Đúng Mục Đích” gồm một phần mở rộng về những khác biệt và những minh định cùng với những nhận xét các điểm tương đồng và phong phú hoá chúng vốn được trình bày trong những buổi gặp gỡ đó.

Cùng lúc đó, tôi đưa ra những đề nghị cho việc loại bỏ căng thẳng trong cuộc sống mỗi người. Chúng dựa trên tập sách *Slown Down*, một biên soạn gồm những bài chiêm niệm giúp đạt được mục đích đó.

Hơn 4 năm về trước, tôi đã bắt đầu phát thanh những sáu mươi giây thư giãn trên Clear Chanel, một đài truyền thanh địa phương. Để chuẩn bị, tôi đã gặp những chuyên viên quảng cáo và những người sản xuất chương trình để thảo luận về những thông điệp ngắn ngủi được dự định. Họ khuyến khích tôi chọn một cái gì vừa tinh thần, vừa đạo đức; vừa không dán nhãn lại vừa đại kết mà trọng tâm là những gì thách đố nhất cho con người trong thế giới hôm nay - chẳng hạn đối đầu với stress, căng thẳng.

Vì thế, những phút phát sóng đó được gọi như là “Những Gọi Ý Tinh Thần Giải Toả Căng Thẳng Trong Ngày Sống Của Bạn”. Điệp khúc được lặp đi lặp lại cuối mỗi thông điệp này là “Có thể bạn đã thử với mọi chuyện, sao không thử với Thiên Chúa?”.

Sau cùng, nhà xuất bản Ave Maria đã triển khai tiềm năng những thông điệp đó trong một tập sách nhỏ có tính cầu nguyện và gọi hứng. “*Slown Down*” có cả 100 thông điệp của những lần phát sóng đó với phần bổ sung là một gọi ý thiêng liêng và một câu Lời Chúa cho 5 phút suy niệm mỗi ngày. Một sưu tập gồm 100 thông điệp tương tự, nhưng có phần khác về kích cỡ cũng vừa được Ave Maria phát hành với tựa đề: “Hãy Dành 5

Phút: 100 Suy Niệm Cho Việc Giải Toả Căng Thẳng Trong Ngày Sống Của Bạn”.

Như tôi đã nói, những gợi ý tại các khoá tĩnh tâm và những gợi ý mô tả dưới đây được rút ra từ tập sách *Slown Down*. Với sự đồng ý của Stephen R. Covey và tác phẩm rất thành công “*Bảy Thói Quen Của Những Người Có Ảnh Hưởng Lớn*” của ông, tôi đã đưa các bài này vào cuốn “*Bảy Gợi Ý Thiêng Liêng Để Giải Toả Căng Thẳng Ngày Sống Của Bạn*”.

Gợi Ý 1

Hãy Lặng Thinh

Toạ lạc ở phía nam Buffalo, nhìn ra hồ Erie là Trung Tâm Tĩnh Tâm và Hội Nghị Columban, Derby, với hàng loạt biểu ngữ treo dọc đường xe chạy dẫn đến toà nhà chính. Câu Thánh Vịnh “Hãy lặng thinh và biết rằng Ta là Thiên Chúa” là lời chào những người đến thăm khi họ vừa đặt chân đến khu vực này.

Những người tĩnh tâm đến đây dành một buổi chiều, một ngày, một kỳ nghỉ cuối tuần hay cả tuần cho việc thinh lặng, đọc sách, cầu nguyện và suy tư.

Rời trung tâm, khởi đầu một hành trình mới, mặt sau của những biểu ngữ đó tiễn đưa những người tĩnh tâm với lời chúc “Chúa ở cùng bạn dù bạn đi đâu”.

Bước quan trọng để giải toả những căng thẳng trong cuộc sống bận rộn là dành ít phút mỗi ngày, có lẽ chỉ cần 5 phút để bình tâm và nghỉ ngơi trong Chúa.

Đức Giêsu đã làm điều này, qua bao thế kỷ những người theo Chúa trung thành cũng đã làm vậy; một nghiên cứu khoa học đương đại khẳng định giá trị của những cuộc tĩnh tâm hay những buổi chiêm niệm trong việc làm giảm những triệu chứng căng thẳng.

Tin Mừng theo thánh Luca đã chứng minh Chúa Giêsu là một con người hoạt động và cầu nguyện như thế nào, một người chữa lành kẻ khác nhưng lại thường xuyên lui về nơi hoang vắng để cầu nguyện.

Chẳng hạn, Ngài đã chữa lành một người mắc bệnh phong cùi và cả đám đông dân chúng khi nghe đồn về phép lạ đó cũng đến xin Ngài chữa lành. Nhưng rồi, trình thuật kết thúc “Ngài rút về nơi hoang vắng để cầu nguyện” (Lc 5, 12-16). Ngay trong chương tiếp theo, đầy tính hiếu kỳ, Luca lại dùng đúng số thứ tự các câu khi viết: “Ngài lên núi cầu nguyện và đã thức suốt đêm để cầu nguyện với Thiên Chúa”. Sau lần cầu nguyện lâu giờ đó, Đức Giêsu xuống núi, chọn nhóm Mười Hai, tiếp tục đi xuống và chữa lành tất cả những ai vây quanh Ngài (Lc 6, 12-19).

Với nhóm 12, những lần trở về phần khởi với bao thành công khi rao giảng và chữa lành bệnh tật nhân danh Ngài, Ngài lại bảo các ông, “Chính anh em hãy lánh riêng ra, đến một nơi thanh vắng mà nghỉ ngơi đôi chút” (Mc 6, 30-32).

Thánh Phanxicô Assisi thường xuyên rút khỏi công việc giảng dạy, chữa lành bệnh tật của mình để dành một tháng trong cô tịch mà cầu nguyện và tái kết hợp với Thiên Chúa.

Mẹ Á thánh Têrêxa Calcutta luôn yêu cầu các Nữ Tử Bác Ái của mình bắt đầu và kết thúc ngày làm việc với những người nghèo nhất của những người nghèo bằng một giờ chiêm niệm và cầu nguyện vào ban sáng và ban chiều.

Tác giả và nhà giảng thuyết danh tiếng về đời sống thiêng liêng, cha Henri Nouven khi còn sống, tin và dạy rằng, trừ phi bạn có một khoảng thời gian dành riêng mỗi ngày cho Chúa và chỉ cho một mình Ngài, bạn sẽ không thể biến đổi cuộc sống bận rộn của bạn thành một ý thức liên li về sự Hiện Diện của Thiên Chúa trong đời mình.

Một nghiên cứu y khoa của một bác sĩ tim mạch đại học Havard, Dr. Herbert Benson cho thấy rằng, những ai thực hành một vài hình thức cầu nguyện một hoặc hai lần mỗi ngày sẽ cảm nhận giảm thiểu đáng kể về những triệu chứng của căng thẳng (nhịp tim, áp huyết, chu kỳ giấc ngủ).

Slowdown và *Hãy Dành Năm Phút* cung cấp một vài gợi ý để lặng thinh trong một vài phút mỗi ngày và để cảm nghiệm được làm sao cái bước đơn giản ấy lại có thể loại trừ căng thẳng trong cuộc sống. Dưới đây là bài đọc cho Ngày 26 (*Hãy Dành Năm Phút*, Nhà xuất bản Ave Maria, tr. 39).

Hãy Là Chính Mình

Trên chuyến xe lửa Amtrak đến Tôrônô, từ trên cao, chúng tôi đi qua một con sông khá lớn hay là một con kênh. Từ cửa sổ toa tàu, tôi thấy

một vài người đang ngồi trên một bãi cỏ được chăm sóc cẩn thận cạnh dòng nước. Họ thật sự không làm một điều gì. Họ không ăn uống quanh một chiếc bàn dã ngoại, không chơi bài, cũng không để mắt đến một đám trẻ. Họ chỉ ngồi đó, có lẽ để chiêm ngắm một ngày đẹp trời, để thưởng thức cái thanh thản mà dòng sông lững lờ có thể trao tặng cho nơi sâu kín của mỗi người và để tận hưởng niềm vui có nhau.

Trong một xã hội và nền văn hóa của chúng ta ngày nay, nguyên việc trở nên chính mình, chỉ ngồi và hút lấy vẻ đẹp của cuộc sống, vẻ đẹp của các mối tương quan thôi cũng là điều không dễ. Có một thôi thúc tâm lý mạnh mẽ khiến tất cả chúng ta dường như bị ám ảnh chỉ phải hành động, phải làm một điều gì đó. Nhưng Kinh Thánh nói, “Hãy lặng thinh và biết rằng Ta là Thiên Chúa”. Nhóm người kia đang ngồi bên bờ sông, ít nữa với cái nhìn hy vọng của tôi, xem ra đang làm theo chỉ thị thần thiêng đó.

Gợi ý thiêng liêng:

Có những lúc mà sự tĩnh tại trong khoảnh khắc và cưỡng lại cái nhu cầu làm một điều gì đó mà bề ngoài xem ra được việc, cũng có lợi cho chúng ta.

Ý tưởng Kinh Thánh:

“Đức Maria hằng ghi nhớ mọi sự và suy niệm trong lòng”

Câu chuyện Kinh Thánh:

Các mục đồng viếng thăm Đức Maria và Hải Nhi trong Tin Mừng Luca 2, 15-20.

Gợi Ý 2

Luyện Tập Điều Đặn

Những nghiên cứu trước đây cũng như hiện nay nhấn mạnh rằng, sự luyện tập đều đặn mang lại nhiều lợi ích. Chúng ta cảm thấy khoẻ hơn, ngủ ngon hơn, suy nghĩ sáng suốt hơn; chúng ta có thể xả những mối căng thẳng, lấy lại sự ngon miệng, giảm vòng eo; chúng ta nhận được sự tán thành của bác sĩ, cảm thấy thoải mái khi kỹ luật cá nhân đòi hỏi, hưởng nhận hạnh phúc mà những liệu thuốc kích thích bí mật này cung cấp.

Nói tóm lại, chúng ta cảm thấy khoẻ mạnh hơn về mặt thể lý, tâm lý và cảm xúc. Hơn nữa, sự luyện tập cũng có ích cho mặt thiêng liêng, bởi xem ra chúng ta cầu nguyện có hiệu quả hơn, ý thức hơn về sự chăm sóc cơ thể mà Chúa đã ban.

Khi còn là thiếu niên, tôi sống cạnh một trong những cái hồ tuyệt đẹp và đầy sức sống thuộc chuỗi hồ Finger Lakes của bang New York; ở đó, lòng yêu thích môn bơi lội của tôi đã phát huy. Là sinh viên cao đẳng trường Notre Dame, tôi học và chơi môn bóng ném hấp dẫn. Hơn ba mươi năm trôi qua, tôi được giới thiệu đến với môn đi bộ, cuối cùng, một cuộc chạy marathon tại bang Ottawa ở tuổi năm mươi.

Sau khi thoả lòng với việc hoàn thành hai mươi sáu dặm marathon, tôi đi đến hai kết luận: Thứ nhất, không bao giờ chạy marathon nữa! Thứ hai, dành một giờ thể dục năm ngày trong tuần là mục tiêu ao ước của tôi. Hầu như tôi không chu toàn được lý tưởng đó, nhưng vẫn bị thuyết phục bởi giá trị của nó.

Thông thường, khi cảm thấy mệt mỏi về mặt trí óc hay tình cảm, thì dường như việc bơi xa, một trận bóng ném ngắn, hay chạy một vài dặm làm cho tôi trẻ lại.

Tất cả những điều đó còn mạnh hơn cả một liều thuốc tăng lực, dù cho giờ đây, ở tuổi 76, tôi áp dụng chúng kém mạnh mẽ hơn trước. Đối với nhiều người, có lẽ đại đa số, việc rèn luyện đều đặn của họ cách nào đó có thể gọi là kém tích cực như việc lao động đơn điệu mỗi ngày, đạp xe tại chỗ, tản bộ trong siêu thị hay chơi một ván golf, tập yoga hay bơi hàng chục vòng ở một bể bơi lớn.

Trong khi loại hình hoạt động dù không thực sự mang tính quyết định, thì sự thật của vấn đề vẫn cho thấy rằng, việc rèn luyện vài lần mỗi tuần dựa trên một nền tảng vững chắc sẽ giúp giảm bớt căng thẳng.

Gợi Ý 3

Hãy Thường Mỉm Cười và Cười Luôn

Bộ tứ Larry Brennan và ba nam y tá khác mở một tiệm hớt tóc và thường có cả giờ đồng hồ để giới thiệu đề tài “Sức Khỏe Tốt Hơn Nhờ Hải Hước và Hoà Hợp”. Cả bốn người tin vào chân lý này và ủng hộ nó với

những dữ liệu y khoa. Như những bài thể dục chúng ta vừa mô tả, những nụ cười và tiếng cười, những liều thuốc kích thích bí mật đó cho chúng ta một cảm giác hạnh phúc dù chỉ tạm thời

Một vài lần, tôi chứng kiến Larry và bộ tứ của anh trình bày, hai lần trước một nhóm hỗ trợ những người hoặc những gia đình đang chiến đấu với bệnh ung thư. Trong mọi dịp, những kết quả giống hệt nhau. Người ta mỉm cười hoặc cười lớn tiếng và cảm thấy khỏe hơn với một tinh thần được nâng cao khi ra về.

Cùng với những y tá này, kinh nghiệm đã cho tôi một lời giải thích vừa có tính y học, vừa lý thuyết mà cũng vừa có tính vật lý về một cái gì đó mà tôi đã cảm nhận trong cả chục năm qua. Đến dự một buổi thuyết trình tại giảng đường, một buổi thuyết trình nhóm hay một bài giảng trong nhà thờ, thính giả sẽ tương tác tốt hơn, tích cực hơn khi có một chút hài hước ở những điểm đáng lưu ý.

Tương tự, tôi thấy rằng, một nụ cười có thể đưa tôi hay những người khác ra khỏi tâm trạng trầm ngâm, nghiêm trọng. Thậm chí khi gặp một người lạ lơ đãng trên đường, trong văn phòng của một tòa nhà hay một siêu thị, đôi khi, việc lạng lẽ mỉm cười với họ cũng có thể được trao tặng lại một nụ cười.

Có lẽ chúng ta phải cố gắng vượt qua lo lắng để mỉm cười với người khác. Chính khi làm điều này, tâm hồn chúng ta càng rực sáng cả khi không có một chút phản hồi tích cực.

Larry Barren và nhóm của anh đưa ra một nền tảng có cơ sở khoa học vững chắc về tác dụng của nụ cười cho gợi ý số 3 này.

Gợi Ý 4

Thực Hành Trao Ban Chính Mình

Trong phần đầu tập sách này, chúng tôi đã trích dẫn những lời của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II rằng, trái tim con người sẽ không nghỉ ngơi trừ phi nó biết trao ban.

Cũng như việc cố gắng mỉm cười khi chúng ta xem ra quá bận rộn và cảm thấy căng thẳng có thể giảm bớt ức chế, thì việc thực hành trao ban chính mình cách ý thức cũng có thể đưa chúng ta ra khỏi tâm trạng tiêu cực đó.

Caroline Kennedy, trong cuốn “*A Patriot’s Handbook*”, đã trích dẫn câu chuyện anh hùng về sự quên mình mà Thượng nghị sĩ John McCain kể về Mike Christian (tr. 16-17).

Christian lớn lên gần Selma, bang Alabama, chưa bao giờ có được một đôi giày cho đến khi cậu ấy 13 tuổi; nhưng vừa tốt nghiệp trung học ở tuổi 17, cậu đã gia nhập vào lực lượng Hải Quân. Mike đã trở thành phi công, bị bắn hạ ở chiến trường Việt Nam và đã trải qua 6 năm ở trong một nhà tù khắc nghiệt.

Trong thời gian đó, anh đã may một lá cờ Mỹ thô thiển từ chiếc áo tù màu xanh của mình và hai món khác được gia đình gửi đến - một chiếc khăn tay và một khăn quàng cổ màu đỏ. Mỗi buổi chiều vào lúc 4 giờ, anh và những tù nhân khác, kể cả John McCain buộc lá cờ đó ở một bức tường và đọc lời thề trung thành với tổ quốc.

Sau một thời gian, những quản giáo đã phát hiện lá cờ, tịch thu nó, và như một bài học cho tất cả, họ đã đánh đập anh một cách tàn nhẫn vào tối hôm đó, sau cùng tổng anh trở lại ngục cùng với những tù nhân khác.

Sau khi an ủi Christian hết sức có thể, mọi người đi ngủ. Nhưng từ trên giường, trước khi thi u thi u ngủ, McCain nhìn về phía góc phòng và thấy ở đó, dưới bóng đèn trần, Christian với một mảnh vải trắng và một mảnh vải đỏ, chiếc sơ mi xanh của mình và một kim khâu bằng tre. Dù đôi mắt của anh gần như sụp xuống sau trận đòn, anh vẫn tiếp tục làm lá cờ Mỹ thứ 2, với anh, biểu tượng đó quan trọng biết bao cho mình và các bạn tù.

Những câu chuyện về sự cho đi bản thân anh hùng đó không giúp gì nhưng ít ra nó có thể khích lệ chúng ta làm như vậy, dẫu chỉ ở một mức độ ít hơn.

Gợi Ý 5

Hãy Ngươi Những Đóa Hồng

Trong *Angels and Demons - Thiên Thần và Ác Quỷ* của Dan Brown, Robert Langdon, giáo sư biểu tượng học tại đại học Harvard nổi tiếng hơn bởi cuốn tiểu thuyết và phim truyện *The Da Vinci Code*. Langdon nhớ lại khi ông còn là một cậu bé, cậu nghe mẹ van nài bố rằng, “Anh cần thời gian để dừng lại và thưởng thức những đóa hồng”. Dường như bố của

Langdon không lưu tâm đến lời khuyên của bà, và ông đã qua đời 6 năm sau đó do “bệnh tim” và “trầm cảm” (tr. 53).

Thomas Moore, trong tác phẩm best-seller *Care of The Soul - Chăm Sóc Linh Hồn* của mình, lý giải rằng, cái đẹp đang cuốn hút. Nó chặn đường chúng ta, buộc chúng ta ra khỏi những công việc thường ngày và dẫn chúng ta đến với sự siêu việt. Cái đẹp có thể đưa chúng ta “ra khỏi cái hối hả của cuộc sống thực tế để chiêm ngưỡng những thực tại vĩnh hằng và vô tận” (tr. 278).

Trong một chuyến bay thẳng từ Albuquerque đến Santa Fe, viên phi công nhắc chúng tôi rằng, chuyến bay ngắn ngủi 30 phút sẽ lướt qua những thắng cảnh đẹp đặc biệt với cảnh mặt trời lặn, những dãy đá hoặc những vách núi nhiều màu. Có ba hạng hành khách trên chiếc máy bay nhỏ này. Một hạng không bao giờ chú ý đến cảnh vật tráng lệ (không có thời giờ thường thức những đóa hồng); hạng thứ hai la lên, “ôi tuyệt vời!”; hạng thứ ba thì cầu nguyện, “Ngợi khen Chúa, nguồn mạch mọi ân phúc”.

Cũng một thực tế, nhưng có người thậm chí chưa bao giờ nhìn thấy nó, người thứ hai thấy; người thứ ba thì đi xa hơn về đẹp để tới tận Thiên Chúa, Đấng tác tạo mọi sự.

Một ngày mùa thu, tôi buộc phải mất 30 lái xe phút về miền quê. Một vài xung khắc, thách đố khiến tôi cảm thấy mệt mỏi và bồn chồn. Tuy vậy, những tán lá quanh tôi vẫn đẹp một cách lạ thường và tôi cảm thấy chúng cuốn đi những băn khoăn và căng thẳng của mình. Cuối cùng, tôi thư giãn, mặc cho vẻ đẹp và Đấng tạo thành chạm đến mình. Trầm cảm nhanh chóng biến đâu mất.

Để khám phá được vẻ đẹp vốn dẫn chúng ta đến với Thiên Chúa và sự bình an, mỗi người trước hết phải dành thời giờ để ngửi những đóa hồng.

GỢI Ý 6

Hãy Nhìn “Nửa Có”, Đừng Nhìn “Nửa Không” Của Cái Ly

Gợi ý này không nói đến thực tiễn, nhưng đề cập đến thái độ, chúng ta nhận thức hay nhìn xem hiện trạng của mình thế nào - như “nửa phần có” của chiếc ly hay là “nửa không” của nó.

- Vụ khủng bố kinh hoàng 11/9 ở thành phố New York, ở Ngũ Giác Đài hay ở Pennsylvania làm ví dụ cho nguyên tắc này.
- Nếu nhìn ở “nửa không”, sự kiện đó chỉ là chết chóc, đau xót của bao nhiêu người và là một cú sốc tổn thương cho tất cả người Mỹ và bao nhiêu người khác trên thế giới về việc lên ngôi của sự căng thẳng toàn cầu. Nếu nhìn từ “nửa có”, sự kiện này lại là điều lành mà Thiên Chúa rút ra từ điều dữ, ánh sáng được rút ra từ giữa bóng tối lạnh lùng. Sự hưởng ứng lớn lao của bao nhiêu người trong và sau thảm hoạ đó là một lời giải thích tích cực về sự kiện 11/9. Mặt khác, có lẽ còn có ý nghĩa hơn, là phản ứng tức thời của hầu hết người Mỹ là việc xem xét lại đâu là ưu tiên mà họ dành cho các mối quan hệ của mình. Ngay khi vừa nghe cuộc tấn công khủng bố, hầu như ngay lập tức, họ điện thoại cho những người gần gũi nhất: vợ chồng, con cái, cha mẹ, bà con và bạn bè. Và, ít nữa trong một khoảnh thời gian, người Mỹ đã nâng các mối quan hệ lên một cấp độ mới.

- Sáng sớm một ngày Chúa Nhật, tôi mở cửa nhà thờ chỉ để thấy một đồng võ vụn - bụi bặm và kính vụn ở trên và quanh bàn thờ chính. Một đèn chùm gắn trên trần cung thánh cao đến 100 feet đã lỏng và rơi chà xuống mặt cẩm thạch phía dưới.

Tôi làm bầm trước đồng hồ hỗn độn đó và lo lắng tự hỏi làm sao có thể dọn sạch chỗ này để sẵn sàng cho Thánh lễ trong vòng ba mươi phút. Rồi thì cách này cách khác, chúng tôi cũng phải làm. Sau đó, giữa chừng Thánh lễ, tôi chợt nghĩ: “Mình thật khờ! Nếu chùm đèn rơi xuống khi đang dâng lễ, hẳn mình có thể chết hay ít nữa cũng bị thương nặng cùng với những người khác. Sự việc xảy ra giữa đêm thực là phước.”

- Tôi bị đánh thức vào khoảng 3 giờ sáng ở nhà xứ bởi cái âm thanh đinh tai của chuông báo động cháy. Gần như tức khắc, điện thoại từ sở cứu hoả cho biết họ đang trên đường đến. Vài phút sau, họ có mặt. Tôi đứng đó trong bộ pyjama khi họ nhanh chóng tìm dấu hiệu cháy khắp toà nhà ba tầng 90 tuổi. Họ không thấy gì cả. Một lỗi hệ thống đưa đến báo động sai. Đó là phút chốc lúng túng; một sự gián đoạn phiền phức. Nhưng cũng có thể đó là một vụ cháy thảm khốc. Nửa mất, nửa còn.
- Lần té vừa mới đây lúc 6 giờ 30 vào một sáng sớm mùa đông khi tôi ra hòm thư để lấy tờ nhật báo. Vừa bước xuống ba bậc cấp, đột nhiên tôi choáng váng và té ngựa khi tay trái xoài ra để cưỡng lại.

Trên 70 năm, những lần gãy xương duy nhất của tôi là ở mũi và dập một vài ngón tay khi chúng “chạm nhẹ” những quả bóng ném. Nhưng giờ đây, tôi lo lắng và khiếp đảm khi cảm thấy một cái gì đó gãy dập ở cánh tay hay cổ tay mình. Vài giờ sau, một bác sĩ chỉnh hình tay xác định điều hiển nhiên một cách đau đớn: gãy cổ tay trái.

Bởi thuận tay trái, vết thương đã tạo nên bao vấn đề khó khăn nghiêm trọng cho tôi cộng với việc bó bột trong 6 tuần và 2 tháng vật lý trị liệu. Tuy nhiên, sẽ tồi tệ hơn nhiều nếu như - gãy chân, hông, vai, hay thậm chí một ca chấn thương nghiêm trọng ở đầu.

Nghĩ đến bốn trường hợp trên như là “nửa có” hay “nửa không” chẳng thay đổi gì những sự cố đó, nhưng nó lại thay đổi thái độ của chúng ta, giúp chúng ta tìm phương cách giải quyết.

Gợi Ý 7

Không Lo Lắng, Cũng Không Sợ Hãi

Mục sư Rick Warren nói rằng, nếu Chúa là trung tâm đời mình, chúng ta thờ phượng; bằng không, chúng ta lo lắng.

Những gì ông nói đặt khuyến dụ về sự lo âu và sợ hãi của Chúa Giêsu trong một ngữ cảnh hiện đại.

Trong các Tin Mừng, Đức Kitô nói đến sự tùy thuộc vào Thiên Chúa (Mt 6, 25-34; Lc 12, 21-31). Ngài nói với chúng ta, “Đừng lo cho mạng sống”; “Hỏi có ai trong anh em có thể nhờ lo lắng mà kéo dài đời mình thêm được một vài gang không?”; “Vậy anh em đừng lo lắng về ngày mai: ngày mai, cứ để mai lo. Ngày nào có cái khổ của ngày ấy”.

Đức Giêsu cũng cố khuyến dụ của Ngài bằng việc kể ra cách thức Thiên Chúa chăm sóc muôn chim trên trời và cỏ hoa đồng nội. Nếu Thiên Chúa chăm sóc chúng như thế, “...thì huống hồ anh em, ôi những kẻ kém tin!”.

Lời kết của Đức Giêsu và lời của Warren trùng khớp nhau tự bản chất: “Trước hết, hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Ngài, còn tất cả những thứ kia, Ngài sẽ thêm cho anh em”.

Chúa cũng nói với chúng ta, đừng sợ.

Khi Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II tiến ra ban công của đền thờ thánh Phêrô và đọc thông điệp đầu tiên của ngài cho toàn dân Chúa bên dưới và khán giả truyền hình trên khắp thế giới, lời mở đầu của Đức Thánh Cha là: “Đừng sợ”.

Cũng thế, câu nói ấy đã khởi đầu câu chuyện Tin Mừng của Đức Giêsu, được lặp lại trong suốt sứ vụ rao giảng của Ngài và tóm kết giáo huấn Ngài ban sau biến cố Phục Sinh.

Ngay từ đầu, một thiên sứ của Chúa đã nói với Zacaria, Đức Maria và các mục đồng cũng những lời đó, “Đừng sợ...” (Lc 1,13; 1,30; 2,10).

Đức Giêsu thường xuyên trấn an những kẻ nhát胆 đi theo Ngài trong suốt sứ vụ công khai của mình. Ví dụ, khi Ngài đi trên mặt biển giữa đêm khuya, các tông đồ “khiếp đảm” và “sợ hãi la lên”. Lập tức, Đức Giêsu nói với họ, “Cứ yên tâm, Thầy đây, đừng sợ” (Mt 14, 22-33).

Mối sợ hãi và lo âu của chúng ta có thể tập trung vào cuộc sống hôm nay, lúc này và cả sau cái chết.

Hãy để những bảo đảm của Kinh Thánh mà chúng ta vừa trích dẫn trên đây trấn an nỗi sợ hãi và lo lắng về cuộc sống của chúng ta trên trần gian này.

Đức Giêsu cũng hứa rằng, những ai tin vào Ngài, những ai ăn thịt và uống máu Ngài sẽ được sống đời đời, sẽ sống lại trong ngày sau hết và sẽ hưởng kiến Thiên Chúa mặt đối mặt trên thiên đàng. Tương tự như thế, hãy để lời tiên báo và cam kết đó làm vui đi những nỗi sợ hãi và lo lắng của chúng ta về cuộc sống sau cái chết.

- Hết -